

Loti Šķermeļi
Ivars. V. Janītis
N. Īlles
L. Plaventījs

PULVERNIEKU RAJONA MĒLNĀ MĀLU GEOLOGIJA
UN TECHNOLOGISKAS īPĀŠĪBAS.

stud.rer.nat. Eda Rinks,
matr. 22330

1943.g.

S a t u r s:

	lpp.
Priekšvārds	1
I. VISPARIGAS ZINAS PAR MĒLNO MĀLU NOGULUMIEM LATVIJĀ ..	2
1.Juras formācijas nogulumi Latvijā	2
2.Rulnernieku melno mālu atradne	3
a)Rajona agrākie pētījumi	3
b)Rajona geomorfologisks apraksts	5
c)Urbumu un griezumu apraksti	6
d)Atrādnes uzbūve	8
II.MĀLU TECHNOLOGISKĀS ĪPASĪBAS	10
1.Mālu iedalījums un izceļšanas - kaolinižācija	10
2.Mālu minerali	15
3.Augsstvērtīgo mālu atradņu veidošanās un ugunturīgo mālu raksturojums	19
4.Mālu paraugu tehnoloģisko īpasību noteikšana	23
a)Mālu iedalījums tipos un to raksturojums ..	23
b)Mālu smalkuma noteikšana pēc Casagrande paņēmienā	26
c)Iejaucamā ūdens daudzuma un žāvēšanas sarukuma noteikšana	27
d)Plasticitātes noteikšana pēc Pfefferkorna paņēmienā	28
e)Karsēšanas zuduma noteikšana	29
f)Apdedzināšana	29
5.Iegūto tehnoloģisko īpasību rezultātu izvērtējums	30
6.Minerāloptiskā analīze	43
7.Elektrrodialīze	48

lpp.

III. ATRADNES GENEZE UN IZMANTOSANAI DERĪGO MĀLU KĀJUMI	54
IV. SLEDZIENI	57
V. LITERĀTŪRA	58

P r i e k š v ā r d s.

Ogļainie un mālainie nogulumi Latvijas dienvidus daļā Nīkrāces, Nīgrandes un, pa daļai, Ezeres pagastos jau ilgāku laiku saista mūsu pētnieku un rūpnieku prātus. Tā kā ar ogļainām fācijām ir saistīti ugunturīgie māli, kas raksturīgi karbona, juras un terciāra formācijām, paceļas jautājums, vai arī mūsu zemē nogulsnētie juras formācijas māli neuzrāda augstvērtīgo mālu īpašības. Sie nogulumi līdz šim vēl pētīti loti maz.

Sakarā ar Liepājas drāšu fabriku nodomu par šo mālu pielietošanu vietējā rūpniecībā ugunsdrošu kieģeļu ražošanai, Zemes bagātību pētīšanas institūts konsultanta J. Eiduka un konsultanta K. Kalētova vadībā 1942.gada vasarā izdarīja plašākus pētījumu darbus Nīkrāces pag. Pulvernieku māju rajonā.

Mana darba uzdevums ir mēgināt noskaidrot Pulvernieku rajona melno mālu atradnes geologiju un iegūto raksturīgo paraugu technologiskās īpašības. Šī darba lielākā daļa nostrādāta Silikātu technologijas laboratorijā doc. J. Eiduka vadībā. Ar privāt doc. O. Mellā laipnu atbalstu tika gūts orientējošs ieskats mālu mineralogiskā sastāvā.

I. VISPARĪGAS ZINAS PAR MELNO MALU NOGULUMIEM LATVIJA.

1. Juras formācijas nogulumi Latvijā.

Juras formācijas nogulumi Latvijā sastopami valsts dienvi-
dus daļā Nīkrāces, Nigrandes un Ezeres pagastos, un iezīmējas ar
marīnu un saldūdens fāciju. Nogulumi komplektējas no baltas kvar-
ca smilts, tā vietām lielākā vai mazākā mērā mālaina, reizē ar to
oglaina. Krāsa pelēka līdz melna ar tumši pelēku un melna māla
starpkārtām. Sos nogulumus min Eichwalds (M. Scupin 1928.g.lpp.233),
vēlāk Buchs, Grēvingks un citi. Pēc šo un citu zinātnieku pētīju-
miem juras nogulumi guļ diskordanti virs cechšteina kalkakmeņa.
Grēvingks (1861.g.lpp.210-220) ir konstatējis juras nogulumus
starp Paipili-Nigrandi, Nigrandi-Vormsāti un pie Lētišas netālu
no Meldzeres. Līdzšinējie pētījumi noteiktu atbildi par Latvijas
juras piederību kādam noteiktam horizontam nedod. Pēc Grēvingka,
vēlāk Bodena un E. Krenkeļa pētījumiem Latvijas juras formācijas
nogulumos atrodami pārakmeņojumi, kas raksturīgi ~~at~~fordam vai
kellovejam. Tā Scupins (1928.g.237.lpp.) min mūsu juras nogulu-
mos atrastās fosīlijas: *Cardioceros cordatum*,

Perisphinctes plicatilis,

Cardioceros tenoicostatum, kas liecina par
tās piederību ~~at~~fordam. Bet ir formas, kā: *Quenstetoceros Lamberti*,

Rhynchonella varians,

Cosmoceros Jason,

Gryphaea dilatata u.c., kas ir raksturīgas
kellovejam. Sevišķi tas sakāms par quenstetoceros Lamberti, kas
raksturo augškelloveju. Pēc Neumyera Latvijas juras nogulumi ir
kautkas vidējs stāpē un ~~z~~ Eiropas juras nogulumiem.

Jāatzīmē, ka Vidus-krievijā ir atrasti augškelloveja nogulumi, kas analogiski Latvijas juras nogulumiem. Mazarovičs (1937.g. lpp.273) atzīmē, ka, sakarā ar krievijas platformas grimšanu, kellovejas jūra savienojas ar Pečoras, Volgas un Okas baseiniem un šauras strēmeles veidā caur Lietuvu un, domājams, arī caur Latvijas S daļu ieplūda Vācijā, savienojoties ar K jūru. Sakarā ar to arī Latvijas juras nogulumi sastopami valsts S daļā. Jautājums par tās piederību kādam noteiktam stāvam katrā ziņā vēl nav noskaidrots un prasa tālākus pētījumus.

Bez šiem marīniem nogulumiem, kas izplatīti Zāpas upes krasatos un ir bagāti fosīlijām, vēl atrodami stipri oglaini un mālaini nogulumi Loses un Lētišas ielejās. Pēc Krausa (1928.g.lpp. 1) šie nogulumi stiepjas garā joslā starp Alšu muižu - Meldzeri līdz Šķerveles lejas tecei.

Līdz šim valdīja uzskats, ka šie nogulumi pieskaitāmi terciārai formācijai. Pēc V.Zāna domām (1939.g.lpp.63) šāds uzskats vairs nav pieņemams, jo paparžaugu un staipekņu sporas, kā arī kailsēkļu putekšņi rāda, ka šie nogulumi ir juras formācijas veidojums. Atšķiras šie nogulumi no iepriekšējiem ar daudzām augu atliekām un jūras fosīliju trūkumu. Jādomā, ka šie nogulumi ir radušies saldūdens baseinos, ezeros vai purvos. Juras formācijas saldūdens nogulumos ietilpst arī Pulvernieku rajona melno mālu atradne.

2. Pulvernieku melno mālu rajons.

a) Rajona agrākie pētījumi.

Melnie sērdzelzi saturošie slāņi Lētišas upes krastos ir saistījuši vietējo iedzīvotāju un pētnieku prātus jau pagājušā gadu simtenī. Pārskatu par agrākiem pētījumiem sniedz V.Zāns (1939.g.lpp.

Meldzeres brūnogļu ķīmisko sastāvu (sk.L.U.Raksti, ķīm.fak. sēr.III Nr.6.), bet mālam speciāli nepieskaras.

Plašākus rajona pētījumu darbus attiecībā uz brūnogļi 1936.g. ir izdarījis Zemes bagātību pētīšanas institūts sadarbībā ar A/S Schmidta cementfabriku. 1939.g. vasarā Zemes bagātību pētīšanas institūts pēc V.Zāna norādījumiem pētījumu darbus turpina, tā noskaidrojot melno mālu un brūnogles atrašanās vietas. Turpmāk, jau speciāli piegriežoties melno mālu pētījumiem, lai noskaidrotu to krājumus un technoloģiskās īpašības, 1942.g. vasarā Zemes bagātību pētīšanas institūts Liepājas drāšu fabrikas uzdevumā konsult.J.Siduka un konsult.K.Kaļetova vadībā izveda pētījumu darbus minētā rajonā. Tika izdarīti 25 rokas urbumi un izrakti 3 šurfi. Pulvernieku rajonā un to apkārtnē izdarīto pētījumu labākai izpratnei, sniedzu minētā rajona geomorfologisku aprakstu.

b) Rajona geomorfologisks apraksts.

Juras formācijas oglainos un mālainos slāņus sedz kvartārie nogulumi, kas virspusē veido vāji vilņainu pamatmorenas ainavu. Viss rajons pacēlas apm.50-60 m v.j.l. Ventas pietekas Lētiša un Skervele, graužoties cauri vāji vilņainai morenai, ir izveidojušas lapu un skuju kokiem apaugušas terasētas gravas. Gravas ir ļoti dziļas, jo Lētišas līmenis vietām noslīd līdz 44 m v.j.l. Stāvo krastu atsegumos ir labi saskatāmas juras formācijas nogulumi: smalka balta smilts, melni, vizlas saturoši māli un irdena brūnogle. Pulvernieku melno mālu atradne atrodas apm.2 km uz E no Nīkrāces centra Lētišas upes ielejā iepretī mežsarga Cakstes un Pulvernieku mājām (sk.top.karti 1:75.000, lp.12). Lejpus Stirpeiku mājām Lētiša tek NE virzienā, un tās kreisajā krastā ir vā-

ji izteikta terase - kalnenieku pļava. Seit upei straujš pagrieziens, un tā plūst s virzienā. sakarā ar šo pagriezienu upes labajā krastā ir izveidojusies 100 m gara un 10-15 m plata (A.Bērziņš 1939.g.) zemes strēmele - Dambekalns. upes kreiso krastu aizņem zema, avotaina Limbaišu pļava, kas virzienā pa upi uz leju pāriet 2 labi izveidotas terasēs. Zemākā (mazā) terase ir apm. 48,5, bet augstākā (lielā) terase apm. 52 m v.j.l. Virzienā uz ziemeļiem, kā to rāda horizontāles (skat.plānu), reljefs paliek aizvien augstāks. Terases ir apaugušas retiem bērziem un neskopēju nosaukumu "Sudrablanka". Šais terasēs, kā to pētīju-mi rāda, atrodas melno mālu un brūnogļu nogulumi. upes pretējais, labais krasts, ir stipri stāvs, kokiem un krūmiem apaudzis.

c) urbumu un griesumu apraksti.

1942.gada vasarā lauku darbos tika uzurbti divējādi māli: melni oglaini un pelēki smilšaini. So mālu iedalījumu tipos, apzīmējumus un sastopamību skat. urbuma profilos, bet aprakstu un raksturojumu techniskā daļā (lpp.23).

Jau 1939.g. pētījumi noskaidroja, ka Jfl.sērijas pelēki melnā smilts ir atrodama sākot no Meldzeres-Nīkrāces lielceļa. Iepretī Dambekalna galam zem 130 m biezās purvainas augsnas un grants kārtas sākas Jfl.sērijas melna, mālaina smilts (urb.162) ar retām melna māla starpkārtām. Zem tā ir pelēks līdz brūni pelēks māls. Līdzīgu ainu sniedz arī urb.164. Kā šo urbumu dati rāda, pelēko mālu slānis virzienā pa upi uz leju biezumā nedaudz piegemas, bet līdz ar to piegemas arī grants un oļu sega, resp. upju alluviālo sanesumu kārta. Pe-lēko mālu un mālainas smilts slānis, jādomā, aizņem visu

Limbaišu plāvu. Šīs domas apstiprina tas, ka urbumi un šurfs mazā terasē sniedz tos pašus rezultātus (urb.150, 151, 152, 165, 166). Arī šeit ir atrodami gaišāki vai tumšāki pelēki mālu slāņi, kas pakāpeniski pāriet mālainā smiltī. Urb.166 pelēkais māls grūti atšķirams no pelēki melna māla, tāpēc urbuma profilā tas apzīmēts kā pelēki melns, bet dziļumā 6,50 - 6,80 m pēc techn. īpašībām tas līdzīgs pelēkam mālam.

No urbumu profiliem, tāpat arī no griezumiem, ir redzams, ka šie pelēkie slāņi ir un s virzienā vai nu izķīlējas, vai nolaizas zemāk zem sedzošām kārtām. Rēdējam apstāklīm par labu runā urb.146, kur 6,95 m dziļumā ir atrasts 0,20 m biezs pelēko mālu slānis, kas pēc krāsas un techniskām īpašībām ir līdzīgs mazās terases pelēkiem māliem. To pašu var teikt par urb.170. Līdz ar pelēko mālu slāņa nolašanos dziļumā pieņemas pelēki melnās smilts un oglu slāņa biezums (urb.153, 166). Reizē ar to māls kļūst smilšaināks. Tas turpinas līdz rajonam, kur mazā terase piekļaujas lielajai terasei. Sei mālu slāņi kļūst atkal biezāki un treknāki (urb.168). Jāpiezīmē, ka mālu slāņi nav viendabīgi, bet tie mainās ar mālainas smilts un smilts starpkārtām.

Ja apskatam 2.griezumu, tad redzam līdzīgu ainu. Arī šeit pelēkie mālu slāņi itkā izķīlējas - paliek plānāki, bet pieaug smilts un ogles slāņi (urb.161). Ogres slānis turpinas pāri upei Cakstes mežsarga māju virzienā. To apstiprina Lielauša izraktais šurfs lejpus Cakstes mājām labajā krastā, kur ir atrasts 2,4 m biezs ogles slānis.

No urbumu profiliem redzams, ka kvartārās segas biezums mazajā terasē nav liels. Tas svārstās no 1,50 m (urb.152) - 2,63 m (urb.155), un tā komplektējas no vieglā morenmāla, smilts, vietām grants. Kvartārās segas biezums, kā to rāda

iepriekšējie pētījumi un urbumi lielajā terasē, aizvien tālāk uz ziemeļiem pieaug un vietām sasniedz 18,28 m. Turpretī ~~N~~ virzienā kvartārās sēgas biezums samazinas un Jfl.sērija pienāk tuvu zemes virspusei. Apskatot urbumu profilus, redzams, ka ogles slāņa biezums lielajā terasē viscaur ir samazinājies. Mālu slāņi ir smilšaināki un plānāki. Tie saistādās no oglainas, mālainas smilts, smilšaina māla un ogles (urb.158,159,157). Sevišķi tas sakāms par urbumu 159 un šurfu, kur praktiski māls vairs nav, bet ir sacementēta oglaina, mālaina smilts. Var pieņemt, ka šai virzienā notiek pakāpeniska mālu slāņa un visas oglainās sērijas izkīlešanās. Uz to norāda urbums 169 upes labajā krastā, kur zem upes sānumu kārtas ir balta juras formācijas smilts. Jādomā, ka oglainā-mālainā sērija izbeidzas līdz ar terases nogāzi.

Uzmanību saista 3.šurfs, kur melno mālu slānis ir itkā iespiests morēnā, kas ir izskaidrojams ar šķūdopa darbību.

Cik tālu oglainie - mālainie nogulumi sniedzas uz S un N, biezās kvartārās sēgas dēļ nav noskaidrots. Līdzīgi nogulumi ir atrasti vēl pie Skerveles Nīkrāces pag. Zoslēnu māju robežās. Vai tie ir Pulvernieku rajona melno mālu slāņu turpinājumi, nav noskaidrots.

d) Atradnes uzbūve.

Atradnes uzbūve ir iedomājama šāda: atradnes pamatā ir perma formācijas cechšteina kaļķakmens. Uz to norāda urbums 170, kur 6,95 m dziļumā ir sastopama balta, smalka - karbonātus saturoša mālaina smilts, ko var uzskatīt par Jfl. sērijas bazālo daļu ar kaļķa piejaukumu. To pašu apstiprina arī 1939. g. pētījumi. Iepretī Dambekalnam upes kreisajā krastā 3,10 m dziļumā geol.k.Bērziņš ir uzurbis cechšteinu. Lielajā terasē cechšteins sasniegts 21,70 m dziļumā. Dažādie dziļumi norāda

ka cechšteina virsma ir stipri nelīdzīga. Virs baltās karbonātu saturošās mālainās smilts ir pelēki melna, stipri ūdeņaina Jfl. sērijas smilts. Smilts nogulumus klāj pelēki, pelēki melni līdz melni, vairāk vai mazāk oglaini mālu slāņi, kas pakāpeniski pāriet blīvā vai iedenā brūnoglē. Brūnogles blīvums atkarājas no piejaukta māla daudzuma. Bieži starp ogles un māla slāņiem ir smilts ieslēgumi.

Kā oglē, tā arī māls un smilts nav vienmērīgi nogulsnēti pa visu rajonu, bet tie ir izkaisīti atsevišķu lēcu veidā. Vietām lēcas ir mazas, plānas, dažu cm biezumā. Ceturto biezums sasniedz vairākus metrus (urb.168). Visai atradnei ir raksturīgi oglē, mālos un smiltīs atrodami piriti, markazīti un ksilliti.

Piriti lielos daudzumos atrodami oglē un smiltī zem ogles lielāku vai mazāku gabalu veidā. Ksilliti izkaisīti oglē un pelēki melnos mālos. 2.šurfā ir atrasts pat vesels koku stumbrs 0,10 m biezumā ar labi saskatamām gadu kārtām.

Mazajā terasē slāņi ir viendabīgāki, un to nogulsnējums vienmērīgāks. Sevišķi tas sakāms par pelēko mālu slāņiem. Nemot vērā virskārtas mazo biezumu, šo atradnes daļu var uzskaņtīt par izmantošanai vērtīgāko. To labi atspoguļo atradnes plāns, kur attēlots katrā urbūmā sastopamo nogulumu procentuāls saturs no visa urbuma kopdzīluma, atskaitot kvartāro segkārtu. Nāk redzams, terasē sastopami galvenā kārtā pelēki māli, kas, kā vēlāk redzēsim, ir rūpniecībā nozīmīgs materiāls.

II. MĀLU TECHNOLOGISKĀS ĪPASĪBAS.

Mūsu dienās par māliem interesējas geologs, petrologs un technologs. Pirmie divi apskata mālu mineralogisko sastāvu un censas izdibināt mālu minerālu genēzi un likumus, kādiem pakļauta mālu atradņu rašanās. Technologs, sadarbojoties ar petrologu un geologu, pievērš savu uzmanību praktiska rakstūra jautājumiem, proti: noskaidro visos sīkumos mālu technologiskās īpašības un noderīgumu dažādu izstrādājumu pagatavošanai. Šīs sadarbības rezultātā zinātnē ieguva ne tikai pārskatu par esošām atradnēm, mālu īpašībām un to izmantošanu, bet arī sagatavoja un izveidoja ceļus jaunu atradņu uzmeklēšanai, pacēla jautājumus par mālu lietderīgu izmantošanu un jaunu pielietošanas iespējamību citās rūpniecības nozarēs.

Kas ir māli? Jēdziens "māli" literāturā tiek apskatīts dažādi. Daļa autoru ar vārdu "māli" apzīmē iezi, kas sastāv galvenā kārtā no alumohidrosilikātiem resp. mālu minerāliem, kā: kaolinītu, montmorillonītu u.c. Citi, kā P.A.Semjatčenskis pielaiž ļoti dažādu mineralogisku sastāvu, bet uzstāda par kategorisku mālu pazīmi to veidošanas spēju iejaucot ūdeni, formas pastāvību pēc žāvēšanas un akmens cietību pēc apdedzināšanas.

1. Mālu iedalījums un izceļ - šanās - kaoliniķācija.

Dabā sastopamos iežus un minerālus mēs nevaram uzska-tīt par kautko mūžīgu un nemainīgu. Ilgā laika sprīdī pat viscietai magmatiski ieži, nonākot virskārtā valdošo fizi-

kālas un ķīmiskas dabas spēku iespaidā, sairst. viena daļa izšķist un otra piedzīvo tāli ejošas ķīmiskas pārmaiņas savā sastāvā. Sie sairšanas resp. sadēdēšanas produkti var palikt uz vietas, vai arī ūdens straumēs tikt pārnesti un nogulsnēti reljefa zemākās vietās. Tā rodas nogulumu ieži, kuŗu starpā svarīgu vietu ieņem mālu nogulumi, kas satur ievērojamā daudzumā ļoti smalkas minerālu daļiņas.

Jēdziens "mālu nogulumi" rāda, ka, neskatoties uz raksturīgu kopēju īpašību (smalku daļiņu saturu), uzrāda dažādības, kas izpaužas kā mineralogiskā sastāvā, tā arī tehnologiskās īpašībās. Atkarībā no mālu izcelšanās apstākļiem resp. sadēdēšanas veida un pākāpes, tos iedala divi lielās grupās:

1. parastos mālos - pellitos,
2. augstvērtīgos mālos - sialītos.

Parastie māli apvieno sevi to nogulumu daļu, kas radušies iežiem sadēdējot, galvenā kārtā mēchaniski, t.i. sairstot iežu sastāvdalām līdz ļoti smalkai pakāpei un vēlāk nogulsnējoties ūdens baseinos. ķīmiska sadēdēšana šeit ir notikusi ļoti mazā mērā.

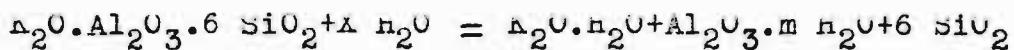
Augstvērtīgie un šai grupai tuvu stāvošie māli radušies tāli ejošu ķīmisku pārvērtību rezultātā, ko pārdzīvoja smalkas minerālu daļiņas, nokļūstot ķīmiskas sadēdēšanas resp. kaolinizācijas agentu iespaidā.

Līdzinējie pētījumi norāda, ka juras formācijas Pulvernieku rajona māli ir pagaidām vienīgie, kas savās īpašībās tuvojas augstvērtīgo mālu grupai. Šo mālu genēzes labākai izpratnei un raksturošanai apskatu ķīmisko sadēdēšanu sīkāk.

Kā katram minerālam, tā arī katram ķīmiskam savienojumam ir noteikti fizikāli-ķīmiski apstākļi, kuru robežas tas ir stabils. Tieklidz šie apstākļi mainās, tas pāriet citā modifikācijā, to atomi režgī ienem citu sakārtojumu, vai rodas pavisam cits savienojums. Šo darbu veic daudz un dažādi ķīmiski agenti, no kuriem pirmā vietā būtu minams ūdens. Fr. Behrends (1927.g.lpp.254) izsaka domas, ka ūdeni var uzskaitīt par visas sadēdēšanas procesa pamatagentu.

Dabā sastopamais ūdens nekad nav tīrā veidā, bet tanī ir izšķidinātas skābes, sāli un humusvielas, kādēļ tas satur lielāku vai mazāku daudzumu n un OH-ionu. Ūdenim, nākot sašķarē ar minerālu daļinām, notiek ķīmiskas reakcijas, starp kurām redzamu vietu ienem hidrolīze un šķīšana.

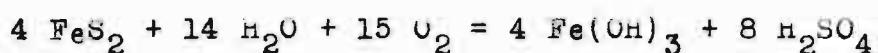
Pārskatāmu ūdens hidrolītisko darbību sniedz Fr.Behrends (1927.g.lpp.300), apskatot laukšpatu ķīmisku sadēdēšanu, ko literatūrā apzīmē par kaolinizāciju.



No reakcijas redzams, ka laukšpats sadalās 3 komponentos, kuri kā fizikāli, tā ķīmiski viens no otra stipri atšķiras. Alkālijas kā viegli šķīstošas sastāvdaļas tiek aizskalotas prom. Pie viegli šķīstošām sastāvdaļām pieder kā vienvērtīgie elementi Na, K, tā arī divvērtīgie Ca, Mg, kas ar ūdens OH-ioniem veido brīvas bāzes. Šiem elementiem pretī stāv tā silikātu molekulu daļa, kas ūdeni šķīst ļoti maz vai pāriet kolloidālā stāvoklī. Pie šīs daļas pieder SiO₂ un Al₂O₃. Pēdējais ir sastopams gandrīz visos sadēdēšanas gala produktos, kamēr SiO₂ zināmos apstākļos var tikt aizskalots.

iežu ķīmisku sadēdēšanu un kaolinizācijas procesu sekmē ūdenī izšķidinātas gāzes, kā O_2 un CO_2 .

O_2 sastopams zemes virsējās kārtās un veic oksidējošu darbu. Daudz iеži satur lielākā vai mazākā daudzumā piritus un markazītus. Sie savienojumi ar ūdeni un tur izšķidināto atmosferas skābekli tiek oksidēti līdz sērskābei. Oksidācijas šēma ir šāda:

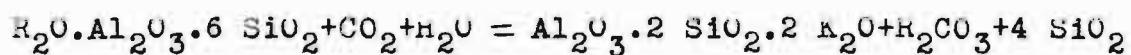


Seit radies SO_4^{2-} savukārt ir spēcīgs šķidinātājs.

O_2 oksidējošo darbību dzīlumā nosaka oksidējoša-reducējoša robeža t.i. vieta, kur brīvais skābeklis vairs nav sastopams. Ja oksidējoša robeža ir sekla, tad orgāniskas vielas netiek sadalītas. Tas pats zīmējas arī uz sulfīdiem un citiem savienojumiem.

CO_2 piekrīt izcilus loma silikātu skaldīšanā. Ūdenī izšķidinātais CO_2 reagē ar silikātiem, atņemot tiem alkālijas. Literatūrā CO_2 tiek minēts kā viens no galveniem kaolinizācijas procesa agentiem.

Laukšpata skaldīšanas šēma ir šāda:



Ugļskābe šķidina R_2O , bet nesagrauž saiti starp $Al_2O_3 \cdot 2 SiO_2$. Tādā kārtā Al_2O_3 šķidumā nepāriet. Nešķistošai daļai pievienojas 2 mol. ūdens. Rezultātā rodas mālu minerāls - kaolinijs.

Bez tam CO_2 iedarbojas uz divvērtīgiem dzelzs un mangāna savienojumiem, pārvēršot tos šķistošā formā.

Pēc Blancka pētījumiem (1929.g.lpp,264) humusvielas resp. humusskābe ienem redzamu vietu sadēdēšanā 3 apstākļu dēļ.

1. Dabā humusskābe ir tipisks kolloids un dod stabilus kolloidus šķidumus. Sai sakarībā tā var viegli pārvietoties kā zemes virspusē, tā arī gruntsūdeņos.

2. Ir izteikta skāba reakcija. Tā ir vāja skābe, bet, sastopiates ar silikātiem, šķidina tos un rada humina sālus. Sie sāli tiek viegli izvadīti ar cirkulējošiem ūdeņiem. Bez tam tā darbojas kā reducētāja - grūti šķistošo dzelzs oksidu reducē līdz viegli šķistošam dzelzs oksidulam.

3. Humusskābes soliem ir aizsarga kolloīdu īpašības. Sadēdēšanas procesā radušos anorganiskos kolloīdus pasargā no koagulācijas. Sai sakarībā tā sekmē kramskābes un Al_2O_3 palikšanu šķidumā.

Visumā jāsaka, ka lauku špati, ortoklas, anortits, albits, no vizlām biotīts, kaolinā pāriet viegli, turpretī muskovīts ļoti lēni.

Jāpiezīmē, ka ķīmisku sadēdēšanu iespaido klimāts. Tas kaolinizācijas procesu var vai nu paātrināt, vai palēnināt. Zināmas priekšrocības ir subtropiskam un tropiskam klimātam. Ziemeļu zemēs sadēdēšana norit gausi, turpretī dienvidos kaolinizācija notiek daudz straujāk un pilnīgāk.

Ķīmiskas sadēdēšanas resp. kaolinizācijas rezultātā no vienas puses tiek izvadīti no reakcijas sferas vien- un divvērtīgie kationi un dzelzs savienojumi, no otras puses rodas sīkkristalliski alumohidrosilikātu tipa minerāli, kā kaoliniti, montmorillonīts un vizlas veidīgie mālu minerāli, kas ir augstvērtīgo mālu ievērojama, pat dominējoša sastāvdaļa. Ķīmisko sadēdēšanu labi raksturo zemāk minētās mālu analizes.

2.tabula.

Frakc.liel.%	Liasa māls pie Dobertinas pēc Corrensa lpp.179					Prosjanov- skas kaolīns pēc Puliezo lpp.56.	
	Frakcijas						
	2	2-11	11-24	24-60	60		
Frakc.liel.%	73,62	18,75	6,12	1,02	0,46		
	%	%	%	%	%	%	
Kaolinīts	10-30	11,50	4,20	-	-	98,02	
Kvarcs	10-30	20,42	25,16	29,95	32,38	1,17	
Laukšoats	-	2,82	8,22	12,14	12,43	0,81	
Muskovīts	50	35,33	28,06	23,81	18,14		
Biotīts	-	2,12	5,48	6,76	6,86		
Karbonāti	-	5,80	7,09	2,76	3,11		
Pirīts	-	7,04	15,48	17,51	19,69		
Nenot.min.	-	9,34	2,44	3,54	2,47		

2. Mālu minerāli.

Par mālu minerāliem vārda plašākā nozīmē var saukt visus tos minerālus, kas sastopami mālos. Parasto mālu un augstvērtīgo mālu mineralogiskais sastāvs, kā to rāda turpmāk minētās analīzes, ir dažāds. Tie minerāli, kas augstvērtīgos mālos ir pārsvarā, parastos mālos ir sastopami mazos daudzumos un otrādi. Citiem vārdiem-augstvērtīgos mālos pārsvarā kaolinizācijas produkti, parastos mālos tie atrodami nelielā daudzumā. Sacīto labi atspoguļo Daubnera un Hübl'a mineralogiskās analīzes.

3.tabula.

Dažu mālu mineralogiskais sastāvs.
1 un 2-pēc Daubnera, 3-pēc Hübla.

Minerāli	1 Zetlitzas kaolīns	2 Geisenheimeras bentonīts	3 Pischeldorfas pliocenu māls
Kaoliničs	83,47	6,91	8,8
Montmor.		59,29	
Montmorillonīts Fe-montm.		9,66	8,9
Mg- montm.		7,74	
Kvarcs	2,99	2,52	30,3
Na-laukšp.	0,81	1,52	8,5
Laukšpats	K -laukšp.	0,83	3,66
	Ca-laukšp.		4,56
Muskovīts	Na-muskov.	4,79	29,9
	K -muskov.	3,99	
Biotīts			2,1
Angīts	0,39		
Epidots			2,1
Apatīts			0,3
Gipsis	0,08		
Dzelzs hidroksīds	1,40	0,46	8,0
Titana oksīds	0,23		0,9
MnO ₂			0,2
CaO		1,02	
MgO	kā apmaināmie	0,02	1,17
Na ₂ O	kationi	0,01	0,07
K ₂ O		0,03	0,20
Nepazīst. sadēdēš. produkti	0,99		
Režga ūdens		1,25	

Mūsu dienās mālu mineralogiska sastāva pētīšana guva lielus panākumus, pateicoties labām pētīšanas metodēm kā optiskā minerālu noteikšanā, tā arī rentgenografijā. Pamatototies uz daudziem, rūpīgi izpētītiem augstvērtīgo mālu paraugiem, visā pilnībā noskaidrojies, ka raksturīgo mālu īpašību nesēji ir kristalliski alumohidrosilikāti. To starpā izcilus vietu ieņem šādas trīs minerālu grupas:

1. Kaolinītu grupa,
2. Montmorillonītu grupa,
3. Vizlas veidīgie mālu minerāli.

Pārskatu par mālu minerāliem sniedz W.Noll's (1938.g. lpp.176) un Hoffmanns (Die Chemie).

Kaolinītu grupas minerāli.

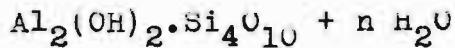
Galvenais grupas minerāls ir kaolinihs $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2 \text{SiO}_2 \cdot 2 \text{H}_2\text{O}$. Kaolinihs ir viens no nozīmīgākiem mālu minerāliem un atrodams visos rūpnieciski nozīmīgākos mālos: kaolīnos, uguntūrīgos mālos, Ballchlays, China-Clays u.t.t. Jaunākos pētījumos ir noskaidrots, ka kaolinihs nelielos daudzumos atrodams arī parastos mālos un augsnas smalkākās frakcijās. Tāpat arī kaolinīta kristalli ir novēroti mālainā smilšakmenī.

Kaolinīta kristalliem ir vairāk vai mazāk izteikta sešstūraina forma. Kaolinītu kristallu režga virspuse nepiesātinātās vietās spēj absorbēt no šķiduma kationus un apmainīt jau saistītos pret citiem. Apmaināmo kationu daudzums ir 10 meq/100 g sausa māla.

Pie kaolinīta grupas minerāliem vēl pieskaitāmi nontronīts, halloysits, dikits, nakrits, kronstatits un antigorīts. Pirmie četri dabā sastopami samērā bieži, sev.halloysits.

Montmorillonīta grupas minerāli.

Svarīgākais šai grupā ir montmorillonits



Montmorillonita kristallstruktūra stipri līdzīga vizlas kristallstruktūrai. Raksturīga montmorillonita īpašība ir tā, ka režga silikātu kārtas viena ar otru nav cieši saistītas. Sa- karā ar to šīs grupas minerāliem režgi sastādošās kārtas pie ūdens uzņemšanas attālinas viena no otras, bet pie atdošanas saraujas. Montmorillonits savu raksturīgo režga īpašību pa- tur arī pie nelielas apdedzināšanas. Tā piem.: na bentonīts apdedzināts $300 - 390^{\circ}\text{C}$ satur vēl OH grupu. Otra montmorillo- nita īpašība ir spēja specīgi absorbēt kationus. Kationu ap- maiņa var notikt ne tik vien kristallrežga ārpusē (kā pie kao- linīta), bet arī iekšpusē. Apmaiņamo kationu daudzums ir 100 meq/100 g sausa māla. Montmorillonits ir t.s. bentonitu gal- venā sastāvdaļa. Bez tam montmorillonits vēl sastopams mālos, mergelos un mālainās augsnās.

Vizlas veidīgie mālu minerāli.

Noll's un Hoffmanns uzsver, ka augstvērtīgos mālos blakus kao- linītam un montmorillonīta grupas minerāliem nelielos daudzu- mos sastopami vizlas sadēdēšanas produkti - vizlas veidīgie minerāli.

Vizlas veidīgie minerāli pēc ķīmiskā sastāva un kristallu uzbūves ir ļoti līdzīgi parastai vizlai - muskovītam $\text{Al}_2(\text{OH})_2 \cdot \text{SiO}_3 \cdot \text{AlO}_{10} \text{K}$. Atšķiras no pēdējās ar mazāku alkāliju un alu- miniju, bet lielāku kramskābes un konstitūcijas ūdens daudzu- mu. To kristallrežgis ir ciets (starr), un kationu apmaiņa var notikt tikai kristallrežga virspusē. Vizlas veidīgie mālu minerāli sastopami mālos, mergelmālos un vispār mālainos no-

gulumos un augsnās. Daudzos augstvērtīgos mālos, blakus mi-
nētiem mālu minerāliem lielākā vai mazākā daudzumā atrodami
kvarcs, laukšpats, vizla u.c., kas nepaguva sadalīties kao-
linizācijas procesā, vai nogulsnēšanās laikā tika mēchaniski
pievadīti. Bez šiem minerāliem vēl mālos atrodami akcesori-
ski minerāli, kā: turmalīns, cirkons, apatīts, granāts. Daži
minerāli var rasties, pateicoties atradnē cirkulējošiem ūde-
ņiem. Tādi ir sulfāti, sulfīdi, gips, pirits, markazīts, kar-
bonāti u.c.

3. Augstvērtīgo mālu atradnū veido- šanās un ugunturīgo mālu raksturo- jums.

Mēchaniskā un ķīmiskā ceļā sadēdējis materiāls var pa-
likt savā rašanās vietā (primāri nogulumi). Biežāk tas tiek
ar vēju un ūdens darbību pārnests un nogulsnēts reljefa zemā-
kās vietās (sekundāri nogulumi). Sadēdēšanas materiāls trans-
porta laikā, sevišķi garā ceļa posmā var uzņemt sevī no ci-
tām vietām nākošo materiālu, kādēļ nogulsnēšanās laikā var uz-
rādīt, salīdzinot ar primāriem nogulumiem, mazāku tīrības pa-
kāpi. Pārnešanas laikā notiek materiāla mēchaniska drupināša-
na, un atkarībā no strāvas stipruma lielākā vai mazākā mērā
izteikta mēchaniska diferenciācija. Pārnešanas laikā suspendē-
tais materiāls tiek arī ķīmiski iespaidots, jo ūdens satur iz-
šķidinātus sālus, CO_2 un skābju radikālus. Straumei samazino-
ties, materiālu daļīgas sāk pakāpeniski nogulsnēties. Vissīkā-
kās daļīgas var nogulsnēties stipri klusos ūdeņos, kā nospro-
stu baseinos, no straumēm pasargātās vietās vai jūras piekra-
stesjoslā elektrolītu iespaidā. Sie lēnie ūdeņi raksturīgi
līdzenumam, kas, pateicoties augstam gruntsūdenim, viegli

kļūst purvains. Šī joslā notiek arī augu materiālu koncentrācija.

Teritoriāla un stratigrafiska oglainu un ugunturīgo mālu nogulumu cieša sakarība jau novērota sen. Apskatot šo sakarību Pustovalovs (1940.g.lpp.363) ienesa zināmu skaidrību. Autora domu gaita ir šāda:

Noslēdzoties nogulumu rašanās ciklam magmātisko alumosilikātu kaolinizācija sasniedz savu maksimumu, kuras rezultātā rodas kaolini un ugunturīgo mālu un boītu nogulumi.

No otras puses zemes reljefs sasniedz nobrieduša penēplēna rakstūru. Straujie ūdeņi aizvien kļūst lēnāki, un sāk pamazām rasties purvi. Orgāniskas vielas krājas deltās un purvos. Kaolinizācijas produkti var tikt sanesti reljefa zemākās vietās un atrasties vienkopus ar organiskām vielām, kuras savukārt kā specīgs kaolinizācijas agents var sekmēt augstvērtīgu materiālu rašanos.

Dažādu veidu ugunturīgu mālu atradņu tipus apskata Pustovalovs (1940.g. I d.312.lpp.) un Jakovlevs monogrāfijā Ugneupori (1937.g.lpp.18). Upes gultnes nogulumi iepriekš redzamu vietu un sastāv galvenā kārtā no mālu un oglu lēcveidīgiem ieslēgumiem. Neregulārs, diagonāls kārtojums, linzu bagātība ļoti asi kontakti ir izskaidrojami ar straumju skalojošo darbību. Ielejas nogulumi atrodas abpusēji upes gultnei. Šeit rodas mālaini un orgānisku vielu bagāti meandru, purvu, sīku ezeriņu un deltu nogulumi.

Savdabīgāka nogulsnēšanās notiek purvos un ezeros. Nekustīgie vai maz kustīgie ūdeņi nodrošina mierīgu dūņu un mālainu daļiņu nogulsnēšanos, kādēļ šeit kārtojums vienmērīgs un pārējas nav krasas. Rupjais materiāls tiek lielā mērā aizturēts krastu joslā.

Nogulsnētas orgāniskas vielas satur sevī sēru (1937.g. Ogneupori lpp.25), kas ar dzelzi reducējošā vidē dod siderītus, pirītus un markazītus. Pirīti rodas kristallizējoties kolloidālam $\text{Fe}(\text{SH})_2$, pēdējais rodas H_2S iedarbojoties uz dzelzs saturošiem šķīdumiem. Rezultātā kristallizējas markazīts un pēc tam pirīts.

Purvaini nogulumi raksturīgi zemākām vietām. Sajās vietas koncentrējušās orgāniskās vielas ar laiku var dot brūnogli. Brūnogles un melno mālu nogulumi ir atrodami vidus-arienvijā. Tā piem.:

Gželškas - Kudinovas atradne (1937.g. Ogneupori lpp.115). Zem terciāras, smilšainas fācijas guļ melni, tumši pelēki juras formācijas māli. Māli ļoti neviendabīgi. trekni, liesi, oglaini, pie kām kārtas ļoti smalki kārtojas savā starpā.

Apm.līdzīgus nogulumus atzīmē Borisjaks (1939.g. lpp.252-259), kur kimeridžs raksturots ar melniem, vizlainiem māliem. Skupino - Lozinskas atradnē (kas atgādina Pulvernieku rajona melno mālu atradni) ir bagātīgi pārstāvēta oglaina svīta, kurā ietilpst smiltis, ugunturīgo mālu kārtas un lēcas.

Tikko apskatitos strāvājuma pasargātos baseinos varēja nogulsnēties stipri viendabīgs kaolinizēts materiāls. No otras pusēs uzkrātais materiāls var uzrādīt raibāku mineralogisku sastāvu, resp.mazāku tīrības pakāpi. Sis dulķis nosēžas un sablīvējas. Tas ir atradnes veidošanās pēdējais posms. Šajā posmā kaolinizācijas agentu iespaidā var notikt un arī noteik mālu minerālu rašanās, bāžu un dzelzs savienojumu izvadišana, ieplūstot apkārtnes gruntsūdeņiem, var rasties jauni minerāli kā pirīts, gips, siderīts, karbonāti u.c.

Rūpnieciski svarīgi augstvērtīgi māli, kā kaolīni, balti apdegoši ugunturīgie māli, kas ir smalkkeramikas rūpniecības izejvielu galvenā sastāvdaļa, savā mineralogiskā sastāvā uzrāda lielos daudzumos mālu minerālusun kā piemaisījumus kvarcu, nedaudz laukšpatu, vizlu un niecīgā daudzumā dzelzi. Mālu minerāli uzrāda augstu kušanas temperatūru un apdedzināti piedod drumstalai baltu krāsu. Riemaissījumi, kā laukšpats, vizla, dzelzs savienojumi, karbonāti un citi, pazemina mālu ugunturību, pie kam dzelzs savienojumi ir spēcīgs drumstalas krāsotājs. Šo pēdējo apstākļu dēļ daudzi augstvērtīgi māli nav piemēroti porcelāna un smalkfajansa ražošanai. Šie māli atkarībā no to kvalitātes un kušņu saturu un veida tiek izmantoti vairāk vai mazāk ugunturīgu izstrādājumu izgatavošanai.

Par ugunturīgiem māliem apzīmē visus tos mālus, kas kūst virs 1580°C , Atkarībā no mālu ugunturības pakāpes, Kais (1932.g.lpp.361) liek priekšā šādu klasifikāciju:

1. Sevišķi ugunturīgi māli-kušana virs SK 33 (1730°C),
2. Ugunturīgi māli - kušana SK 31-33 ($1690^{\circ} - 1730^{\circ}\text{C}$),
3. Pusugunturīgi māli - kušana SK 27-30 ($1610^{\circ} - 1670^{\circ}\text{C}$),
4. Zemas ugunturības māli-kušana SK 20-26 ($530^{\circ} - 580^{\circ}\text{C}$).

Pēc Al_2O_3 procentuālā saturā, kas raksturo kaoliniķa resp.ugunsdroša komponenta daudzumu, ugunturīgi māli pēc OST 5539 (1937.g.Ognēupori lpp.567) iedalāmi šādās grupās:

1. stipri bāziski - Al_2O_3 saturs 40%,
2. bāziski - " " " 30 - 40%,
3. pusbāziski - " " " 15 - 30%,
4. skābi - " " " 15%.

Bez augstas ugunturības, ugunturīgiem māliem jāuzrāda:

1. augsta deformēšanās temperatūra zem slodzes,
2. termiska izturība,
3. pretestība sārņu korodējošai darbībai augstās temperatūrās.

4. Mālu paraugu tehnoloģisko īpašību noteikšana.

a) Mālu iedalījums tipos un to raksturojums.

Nemot vērā mālu krāsu, treknuma pakāpi, struktūru un ieslēgumus, tie tiek iedalīti 4 tipos, kas apmēram saskan arī ar to technologiskām īpašībām.

Tips 1.

Urbumu profilos apzīmēts: melns, oglains māls. Sai tipā ie-tilpst melni, stipri oglaini, putekļaini māli. Parasti atrodami virs, vai zem ogles slāņa un gandrīz vienmēr satur piritu konkrēcijas.

Tips 2:

Sis tips apvieno mālus, kas ir stipri līdzīgi tipa 1 māliem, atšķiras no pēdējā ar mazāku ogles saturu. Skatoties pēc treknuma pakāpes tos iedala 2 apakšgrupās ar apzīmējumu "2" un "2a"
a.t."2" - urbumu profilā atzīmēts: pelēki melns māls ar smilts un ogles ieslēgumiem.

a.t."2a"- urbumu profilā apzīmēts: pelēki melns māls ar ogles ieslēgumiem. Ogres saturs stipri mazāks kā pirmā tipa māliem. Māls ir stipri viendabīgs un orgāniskas vielas smalki sadalītas. Atšķiras no a.t."2" ar liejāku putekļainās un mālainās frakcijas saturu un ir vistreknākais Pulvēnieku atradnes māls.

Tips 3:

Sai tipā ietilpst melns vairāk vai mazāk mālaina smilts ar sīkām ogles daļiņām un prita konkrecijām. Tips sadalās 2 apakštipos: "3" un "3a".

a.t."3" - urbumu profilos apzīmēts: melna mālaina smilts.

a.t."3a"- urbumu profilos apzīmēts: melna mālaina smilts ar sīkiem māla ieslēgumiem.

Tips 4:

Sim tipam atšķirībā no iepriekšējiem tipiem ir gaišāki vai tumšāki pelēka krāsa. Nesatur ogli un prita konkrēcijas.

Pēc trekuma pakāpes sadalās 2 apakštipos: "4" un "4a".

a.t."4" - urbumu profilos apzīmēts: pelēka mālaina smilts, atrodama zem pelēka māla. Ir ļoti lipīga. Arāsa mitrā stāvoklī zaļgani pelēka, izžūstot-pelēka.

a.t."4a"- urbumu profilos apzīmēts: gaiši pelēks un pelēks, smilšains māls. Smiltis mālos sīku ieslēgumu-dzīslu veidā.

Piezīme: Paraugus Nr.12 un 33 nav izdevies iekļaut neviens no minētiem tipiem, kādēļ iegūtie skaitļi tabulās gan atzīmēti, bet netiek sīkāk apskatīti.

Nemot vērā tipu dažādību, paraugi analīzēm nemti no visiem tipiem dažādos dzīļumos, kā arī urbumu vidējie paraugi. Pie tipu technologisko īpašību izvērtēšanas nemtas vērā arī Z.B.P.I.laboratorijas 1941.g.izdarītās melno mālu īpašību noteikšanas analīzes. Sie paraugi apzīmēti ar indeksu B. Smalkuma un technologisko īpašību noteikšanai nemti sekojoši paraugi.

4.tabula.

Mālu techn. tips	Parau- ga ap- zīmēj.	urb. Nr.	Parauga dziļums m	Kaitīgie ieslēgumi
1	2	147	5,95 - 6,17	FeS ₂ ; lignīti.
"	16	155	2,75 - 3,25	FeS ₂
"	18	156	8,32 - 8,85	FeS ₂
"	40	168	1,95 - 3,00	
"	35	166	4,75 - 5,80	FeS ₂ , lignīti.
"	1B	146	6,40 - 7,15	
"	6B	149	3,51 - 3,99	
"	8B	149	5,15 - 5,37	
"	21B	150	2,90 - 3,52	
2	41	168	8,00 - 9,10	Daudz FeS ₂
"	20	157	6,60 - 7,35	lignīti.
"	9	152	1,50 - 4,85	FeS ₂ ; lignīti. vid.par.
"	17	155	5,28 - 6,32	FeS ₂
"	20B	158	7,75 - 7,97	
2a	44	149	3,93 - 4,25	FeS ₂ ; lignīti.
"	36	166	5,80 - 6,50	lignīti.
"	27	160	2,05 - 2,65	lignīti.
"	37	167	2,85 - 3,05	FeS ₂ ; lignīti.
"	39	168	3,60 - 3,75	FeS ₂
"	38	167	2,65 - 4,85	lignīti.
"	42	168	3,00 - 7,30	lignīti.
"	34	166	5,80 - 8,05	FeS ₂
"	24	160	4,56 - 5,90	lignīti.
"	3B	147	6,65 - 6,77	
"	4B	148	2,40 - 2,60	
"	7	149	3,93 - 5,37	
"	10B	151	1,82 - 2,75	
"	22B	150	4,60 - 4,95	
3	10	152	1,50 - 2,52	
"	21	158	6,12 - 6,79	lignīti.
"	23	159	6,20 - 6,76	daudz FeS ₂
"	17B	153	4,95 - 5,20	
"	19B	156	9,13 - 9,64	
"	2B	147	6,65 - 6,77	
3a	22	159	6,76 - 10,37	daudz FeS ₂ vid.par.
"	19	157	3,15 - 7,35	lignīti vid.par.
"	28	161	6,35 - 7,75	FeS ₂
"	14	153	4,77 - 7,85	daudz FeS ₂ vid.par.
"	29	161	5,40 - 6,35	FeS ₂ vid.par.,
"	43	170	2,40 - 6,35	vid.par.
"	15	153	5,75 - 6,55	FeS ₂ ; lignīti
"	26	160	2,05 - 2,65	
"	3	148	2,40 - 4,80	lignīti vid.par.
"	4	149	4,25 - 6,72	FeS ₂ , lignīti, ogle. vid.par.
"	25	160	2,91 - 3,60	lignīti
"	5B	148	3,35 - 3,80	
"	18B	154	5,65 - 6,32	

Mālu techn. tips	Paraug- ga ap- zīmēj.	urb. Nr.	Parauga dziļums m	Kaitīgie ieslēgumi	
4	8	151	5,75 - 7,00		
4a	7	151	4,45 - 4,95		
"	11	152	3,45 - 3,99		
"	31	165	2,40 - 3,00		
"	13	152	4,42 - 4,85		
"	1	146	7,00 - 7,15		
"	32	165	2,00 - 6,00		
"	5	150	3,52 - 5,47	lignīti.	Vid.par.
"	6	151	3,20 - 5,75		Vid.par,
"	30	165	3,25 - 3,75		vid.par.
"	9 _B	150	3,52 - 4,10		
"	11 _B	151	3,75 - 4,45		
"	12 _B	151	4,45 - 4,95		
"	13 _B	151	4,95 - 5,37		
"	14 _B	152	3,45 - 3,61		
"	15 _B	152	3,61 - 3,99		
"	16 _B	152	3,99 - 4,30		
?	12	152	3,99 - 4,30	FeS ₂	

Urbumu profilos atzīmētas pārbaudāmo paraugu noņemšanas vietas.

Izvēlētiem mālu paraugiem izdarītas sekojošas technoloģiskas pārbaudes:

- b) mālu smalkuma noteikšana pēc Casagrande paņēmienā;
- c) iejaucamā ūdens daudzuma un žāvēšanas sarukuma noteikšana;
- d) plasticitātes noteikšana pēc Pfefferkorna paņēmienā;
- e) karsēšanas zuduma noteikšana;
- f) apdedzināšana.

b) Mālu smalkuma noteikšana.

Mālu paraugiem smalkums noteikts pēc Casagrande sedimentācijas metodes. Metodes pamatā ir mālu suspensijas īpatnējā svara mērišana, kas nogulsnējoties suspensijas daļinām pakāpeniski mainās - klūst mazāks.

Casagrandes sedimentācijas metodes tuvāku aprakstu un rezultātu aprēķinu formulas skat. lit. Casagrande 1934.g.

Smalkuma noteikšanai nepāma istabas temperatūrā izzāvētus mā-

lus, katram paraugam mitruma saturu noteica atsevišķi. Rezultātu aprēķinu formulās ietilpst mālu īpatnējais svars. Mālu orgānisko vielu saturs stipri iespaido mālu īpatnējo svaru. Šī apstākļa dēļ vairākiem paraugiem bija jānosaka īpatnējais svars. Noteikšana izdarīta pēc piknometra metodes. (C.Schaefer u.L.Bergman, 1942.g.lpp.33). Rezultāti sakopoti 5.tabulā.

5.tabula.

Paraugu apzīmēj.	Kars. zudums	Ipatn. svars
40	75,27	2,17
21 _B	36,60	2,21
2	54,43	2,29
18 _B	24,12	2,30
18	41,59	2,35
39	29,90	2,44
13	8,34	2,54
24	15,65	2,60
9 _B	5,56	2,61

No tabulas redzams, ka līdz ar karsēšanas zudumu, resp. orgānisko vielu saturu samazināšanos īpatnējais svars klūst lielāks. Interpolācijas ceļā katram paraugam tika noteikts tā īpatnējais svars.

c) lejaucamā ūdens daudzuma un žāvēšanas sarukums noteikšana.
Sasmalcinātus mālus aplej ar ūdeni un atstāj mirkt 3-4 dienas, laiku pa laikam krietni samaisot. Kad māli pietiekami izmirkuši, tos mīca rokās līdz kamēr nelīp pie pirkstiem. No šādas konsistences māliem izveido paraugķiegelišus 10x10x30mm

un 80x40x20 mm lielus, atzīmē uz lielākiem 60 mm garumu un uz mazākiem 25 mm garumu. ~~kiegelišus~~ žāvē uzmanīgi dažas dienas istabas gaisā un temperatūrā, tad 24 stundas žāvējamā skapī apm. 110°C temperatūrā. Atdzisušiem ~~kiegelišiem~~ izmēra garumus un nosver. Attiecinot garumu starpību uz iepriekš atzīmēto garumu un izsakot to procentēs, dabū žāvēšanas sarukumu. Svaru starpību attiecinot uz svaru pēc žāvēšanas un izsakot % dabū iejaucamā ūdens daudzumu. Izdarot mērījumus ar bīdmēru, novērots, ka nolasījuma precizitāte retos gadījumos svārstās $\pm 0,05$ mm, bet parasti sasniedz $\pm 0,1$ mm.

Šis apstāklis nosaka mērījuma precizitāti. Seit skaidri redzama lielāku paraug~~kiegelišu~~ priekšrocība precizāku skaitļu iegūšanai.

Tā piem. pie žāvēšanas sarukuma 12,0% pie maziem ~~kiegelišiem~~ faktiski ir $12,0 \pm 0,4\%$, pie lieliem $12,0 \pm 0,15\%$. Noteikšanas klūda % pirmā gadījumā ir $\pm 3,3\%$, otrā gadījumā $\pm 1,25\%$.

d) Plasticitātes noteikšana pēc Pfefferkorna paņēmienā.

Noteikšana izdarīta pēc U.R.Silikātu technologijas laborātorijā izstrādātā priekšraksta, kura pamatā likts Pfefferkorna 1942.g. publicētais metodes apraksts (Berichte d.Deutschen Keramischen Gesellschaft 1941. B.22 n.2). Pfefferkorna plasticitātes skaitli izrēķināti, attiecinot uz izzāvētā māla.

Aprēķinot Pfefferkorna plasticitātes skaitli, uzkrita, ka orgāniskās vielas saturošiem māliem diference starp plasticitātes skaitli un iejaucamā ūdens daudzuma ir liela, bet orgāniskās vielas nābagiem māliem, ļoti maza. Jāpiezīmē, ka diference pie liesākiem māliem ir nedaudz mazāka nekā pie treknākiem. So diferenci var izskaidrot ar smalki sadalītas

orgāniskas vielas iespaidu, kas uzbriestot rada netikvien plastisku, bet arī elastīgu masu. Daži raksturīgi skaitļi sakopoti tabulā 6.

6.tabula.

Paraugu Nr.	Karsēš. zudums %	Iejauc. ūdens %	Plastic. pēc Pfeff- ferkorna	Iejauc.ūd. un Pfeff. skaitla di- ference	Dalību daudzums ar μ 0,002
6	5,29	18,0	21,9	3,9	20,5
7	6,86	23,0	26,0	3,0	25,1
5	9,51	28,3	31,6	3,3	35,9
22	11,89	22,4	27,1	4,7	18,6
19	15,20	29,8	36,4	6,6	16,0
42	18,45	38,1	45,1	7,0	20,0
41	19,75	39,0	49,5	10,5	28,5
27	24,29	43,9	51,1	7,2	39,0
17	25,20	43,9	48,1	4,2	15,5
37	33,60	47,0	63,1	15,1	44,9
35	36,90	51,5	72,3	20,7	23,9
2	54,43	49,0	57,3	8,3	24,0

e) Karsēšanas zuduma noteikšana.

Apm.2 g 120°C temperatūrā izķāvētos un agata piestā sasmalcinātus mālus ievieto porcelāna tigeli, lai izdegtu orgāniskas vielas, karsē elektriskā mufeli līdz 600°C . Pēc tam karsēšanu turpina gāzes tigeļkrāsnī 1100°C temperatūrā līdz konstantam svaram.

f) Apdedzināšana.

Izķāvētos lielos un mazos ķieģelus apdedzināja. Apdedzināšanu izdarīja A/S Kuzpecova porcelāna ceplī.

7.tabula.

Granulometriskais sastāvs.

Tips 1.

Sliu techn. tips.	Porosu apzīm.	Granulometriskais sastāvs: Frakciju Ø mm									
		> 0,5 %	0,5- -0,2 %	0,2- -0,09 %	0,09- -0,06 %	0,06- -0,05 %	0,05- -0,02 %	0,02- -0,01 %	0,01- -0,005 %	0,005- -0,002 %	< 0,002 %
1	2	8,8	7,0	7,3	1,1	3,4	12,4	9,9	10,0	16,1	24,0
1	16	8,2	10,2	9,9	0,5	2,2	9,0	3,8	3,5	6,7	46,0
1	18	6,4	10,6	13,1	11,7	0,2	9,4	10,1	12,8	11,2	14,5
1	40	10,2	14,7	16,9	1,0	5,1	19,0	9,2	8,9	4,5	10,5
1	35	5,9	19,3	7,6	0,9	3,2	8,9	7,2	11,9	11,2	23,9
1	1 _B	20,1	4,6	3,4	1,4	4,4	18,0	6,2	7,4	10,4	24,1
1	6 _B	3,0	5,8	11,4	4,3	5,9	17,1	11,4	8,5	11,1	21,0
1	8 _B	1,3	3,8	20,5	6,4	7,3	23,7	9,1	10,9	7,2	7,8
Frakciju svārš. no - līdz %		1,3-10,1	3,8-19,3	3,4-20,5	0,6-11,7	0,2-7,3	8,9-23,7	3,8-11,4	3,5-12,8	4,5-16,1	7,8-46,0
Frakciju vid. aritmetriskais %		7,9	9,0	11,2	3,7	3,9	14,6	8,3	9,2	9,8	21,4
?	12	0,3	1,6	9,9	5,4	3,3	12,5	5,9	7,1	12,4	41,6
?	33	0,2	4,9	8,4	0,1	6,4	7,0	8,0	5,0	7,0	43,0

8.tabula.

Mālu granulometriskais sastāvs.

s.t. "2"- "2a"

Mālu tehn. tips	Varau- su ap- zīmēj.	Granulometriskais sastāvs:						frakciju \varnothing mm			0,005- -0,002	<0,002
		>0,5	0,5- -0,2	0,2- -0,09	0,09- -0,06	0,06- 0,05	0,05- -0,02	0,02- -0,01	0,01- -0,005			
		%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%
2	41	5,5	2,5	32,0	2,9	3,2	10,3	3,6	3,1	8,4	28,5	
3	20	1,2	8,9	21,3	3,3	4,3	13,5	5,5	5,8	3,2	33,0	
2	9	1,2	22,8	16,9	3,8	1,4	7,9	5,0	5,0	6,5	29,5	
2	17	4,1	1,8	12,6	0,6	5,4	18,5	14,0	11,5	16,0	15,5	
2	20 _B	0,3	20,8	6,0	2,8	3,5	14,6	5,6	8,4	10,0	22,0	
2a	44	1,6	13,3	10,5	0,2	4,8	8,1	4,0	2,5	8,0	47,0	
2a	36	2,3	15,1	17,1	1,7	2,7	9,0	2,5	1,9	9,6	38,1	
2a	27	2,4	3,3	5,9	1,1	5,4	23,3	9,6	3,9	6,1	39,0	
2a	37	2,8	7,6	4,3	0,9	2,9	11,5	9,0	13,0	3,1	44,9	
2a	39	1,6	5,1	11,1	0,8	2,9	13,0	7,0	8,0	11,4	39,1	
2a	38	2,7	8,1	10,9	1,2	2,9	12,5	7,4	7,8	11,5	35,0	
2a	42	1,9	13,9	20,2	2,4	1,8	9,5	8,5	9,5	13,5	20,0	
2a	24	0,2	0,6	6,4	1,2	4,1	17,5	9,5	10,5	12,5	37,5	
2a	3 _B	0,3	1,6	15,8	7,3	3,9	11,5	4,1	5,5	9,5	40,5	
2a	4 _B	3,6	6,2	12,6	5,0	3,7	12,9	15,0	14,0	13,0	14,0	
2a	7 _B	0,5	7,6	12,9	4,7	2,8	9,5	6,1	5,9	10,0	40,0	
2a	10 _B	1,8	8,3	8,9	10,3	4,1	15,1	13,5	12,0	12,5	13,5	
2a	34	0,7	11,9	8,0	5,3	1,6	7,6	2,1	3,8	8,0	51,0	
2	Frac- svārsts. no-līdz %	1,2-6,3	1,8-22,8	6,0-32,0	0,6-3,8	14-5,4	7,9-18,5	3,6-14,0	3,1-11,5	3,2-16,0	15,5-33,0	
2a	%	0,2-3,6	0,6-15,1	4,3-24,2	0,2-10,3	1,6-5,4	7,6-23,3	2,1-15,0	1,9-14,0	3,1-13,5	13,5-47,0	
2	Frac- vid. aritmet.	3,6	11,3	17,7	2,6	3,5	12,9	6,7	6,7	8,8	25,7	
2a	%	1,7	7,8	11,1	3,2	3,3	12,3	7,5	7,5	9,9	35,3	

9.tabula.

Mālu granulometriskais sastāvs.

a.t. "3"- "3a"

Mālu techn. tips	Pārsegū spīdīj.	Granulometriskais sastāvs: frakciju Ø mm									
		> 0,5	0,5- -0,2	0,2- -0,09	0,09- -0,06	0,06- -0,05	0,05- -0,02	0,02- -0,01	0,01- -0,005	0,005- -0,002	<0,002
3	10	4,4	31,2	36,6	1,7	1,1	4,5	2,5	3,5	4,0	10,5
3	21	6,4	4,8	44,5	5,8	4,0	10,0	5,9	4,6	5,1	14,9
3	23	1,3	23,4	42,4	1,6	2,3	6,5	3,4	4,2	2,7	12,2
3	17 _B	41,7	15,1	11,0	0,9	1,3	5,4	2,0	4,4	5,2	13,0
3	19 _B	0,5	8,2	36,8	10,6	3,9	12,0	4,5	5,6	5,5	12,4
3	2 _B	4,5	37,8	11,8	3,2	3,7	10,1	5,9	6,0	6,8	10,2
3a	22	3,4	20,8	18,9	5,0	4,5	10,8	4,7	5,9	6,4	18,6
3a	19	1,2	8,9	28,1	3,9	3,0	12,9	8,0	8,2	9,8	16,0
3a	28	4,8	0,6	47,8	14,1	2,2	9,0	6,5	4,0	2,5	8,5
3a	14	8,1	12,7	27,9	3,3	2,5	12,4	5,1	5,5	9,0	13,5
3a	29	2,3	13,0	20,2	3,6	4,9	17,0	4,0	5,5	9,5	20,0
3a	43	2,2	2,7	23,3	6,5	4,7	15,6	6,8	8,2	7,1	22,9
3a	15	1,6	19,4	32,6	5,2	3,0	8,7	4,3	3,1	4,2	17,9
3a	26	0,3	11,1	40,0	3,4	3,3	13,0	3,0	3,0	4,8	18,1
3a	3	1,9	6,3	41,6	2,9	2,3	12,1	4,9	5,6	6,9	15,5
3a	4	1,4	10,6	32,1	6,5	3,4	15,0	4,6	6,5	6,5	13,4
3a	25	0,3	1,4	34,7	8,4	3,1	16,1	12,0	4,0	4,9	15,1
3a	5 _B	0,5	5,5	38,7	5,4	3,9	10,1	2,8	5,1	6,0	22,0
3a	18 _B	15,5	8,1	24,4	3,8	2,7	12,5	3,5	6,0	7,4	16,1
3	Frakc. lielums no-lidz %	0,4-41,7	4,8-37,8	11,0-44,5	0,9-10,6	1,1-4,0	4,5-12,0	2,0-5,9	3,5-6,0	2,7-6,8	10,2-14,9
3a	Frakc. aritmet. %	0,3-15,5	0,6-30,8	19,9-47,8	2,9-14,1	2,2-4,9	8,7-17,0	2,8-12,0	3,0-8,2	2,5-9,8	8,5-22,9
3	Frakc. vid.	8,8	20,0	30,5	3,9	2,7	8,0	4,0	4,7	4,8	12,2
3a	Frakc. aritmet. %	3,3	9,3	31,5	5,5	3,3	12,7	5,4	5,4	6,5	16,7

10.tabula.

Mālu granulometriskais sastāvs.

s.t. "4"- "4a"

Mālu techn. tips	Parau- gu sp- zīm.	Granulometriskais sastāvs: frakciju Ø mm									
		> 0,5 %	0,5- -0,2 %	0,2- -0,09 %	0,09- -0,06 %	0,06- -0,05 %	0,05- -0,02 %	0,02- -0,01 %	0,01- -0,005 %	0,005- -0,002 %	< 0,002 %
4	8	0,1	2,0	74,4	2,7	0,9	2,4	5,2	-	1,3	11,0
4a	7	0,2	11,0	29,6	5,1	3,0	11,6	3,5	4,0	6,9	25,1
4a	11	0,4	6,9	14,9	0,4	2,9	15,5	7,5	5,5	6,4	39,6
4a	31	0,7	20,0	22,8	1,2	3,3	16,4	6,5	3,6	6,4	19,1
4a	13	0,5	11,7	18,6	0,3	3,5	12,8	5,6	8,5	8,6	39,9
4o	1	0,8	4,9	9,6	0,3	5,9	20,1	11,4	8,4	5,6	33,0
4a	32	0,6	13,0	19,9	2,2	4,3	13,4	8,6	5,9	5,0	27,1
4a	5	5,0	14,7	23,6	0,5	2,6	5,6	2,0	3,5	6,6	35,9
4a	6	0,6	6,6	43,0	3,6	2,7	12,4	3,1	2,0	5,5	20,5
4a	30	3,5	9,7	11,8	6,3	1,7	10,5	8,7	11,8	13,1	22,9
4a	9 _B	0,9	16,9	16,2	7,0	4,0	3,0	5,0	7,0	11,9	28,1
4a	11 _B	0,1	2,5	27,2	6,6	13,6	5,0	4,5	4,7	6,7	29,1
4a	12 _B	-	2,1	27,2	8,2	4,0	16,6	4,4	3,0	6,0	28,5
4a	13 _B	0,1	0,8	38,1	8,9	3,1	14,5	3,4	4,2	4,5	22,4
4a	14 _B	0,4	4,2	16,9	8,1	3,4	12,0	3,1	4,9	6,1	40,9
4a	15 _B	0,5	6,3	18,5	4,2	4,4	9,2	4,4	3,5	8,2	40,8
4a	16 _B	0,2 _q	2,1	10,6	5,0	3,1	14,0	3,4	5,4	7,8	48,4
4a	Frakc. svārāt. no-līdz %	0,0-5,0	0,8-20,0	9,6-43,0	0,3-8,9	1,7-13,6	3,0-20,1	2,0-11,4	2,0-11,8	4,5-13,1	19,1-48,4
4		0,1	2,0	74,4	2,7	0,9	2,4	5,2	-	1,3	11,0
4a	Frakc. vid. sritmet. %	0,9	8,3	21,7	4,2	4,0	12,0	5,3	5,3	7,2	31,3
4		0,1	2,0	74,4	2,7	0,9	2,4	5,2	-	1,3	11,0

Tabulās atzīmēts frakciju $\%$ sadalījums, paraugu frakcijas svārstības no-līdz, kā arī frakciju vidējie aritmetriskie skaitļi.

Tabulas rāda, ka frakcijas svārstības loti lielās robežās. Sevišķi tas sakāms par frakciju ar $\phi < 0,005$ mm. Salīdzinot tipu atsevišķas frakcijas, kā arī vidējos aritmetiskos skaitlus, redzam, ka trekuma ziņā izceļas a.t."2"- "2a" un a.t. "4a". Apskatot tuvāk katru tabulu, var sacīt sekojošo: 7.tabulā apskatīts tips 1, kas raksturojas ar loti lielu smalkās ($\phi < 0,005$ mm) un rupjās frakcijas svārstību. Smalkās frakcijas vidējais satus ir 31,2%. Starp paraugiem sevišķi izceļas paraugs 16 ar lielo smalkās frakcijas saturu (56,2%). 8.tabula apvieno a.t."2" un "2a". Kā vienā, tā otrā gadījumā frakcijas svārstības ir lielas. Izceļas a.t."2a" ar lielo mālainās frakcijas daudzumu, kas vidēji ir 45,2%. Redzamu vietu iegūt paraugs 44 un 34, kur mālainā frakcija sasniedz 57,5 un 62,8%.

9.tabulā ietilpst a.t."3" un "3a". Kā redzams no skaitļiem šeit labi ir izteiktas smilšainās frakcijas, tā frakcija ar $\phi > 0,05$ mm sasniedz vidēji 65,9%, kamēr mālainās frakcijas lielums nepārsniedz 23,2%. Uzkrit arī pretēji iepriekšējiem gadījumiem, smalko frakciju mazās svārstības.

10.tabulā sakopoti a.t."4" un "4a". Sei samērā vienmērīgāki ir izteiktas smalkās frakcijas.

No tabulām redzams, ka tipos ietilpstosie paraugi uzrāda loti nevienmērīgu granulometrisko sastāvu. Vienā un tai pašā tipā ir paraugi ar stipri lielu mālainās frakcijas saturu (a.t."2a" par.34,44), bet ir arī paraugi, kam pārsvarā ir smilšainās un putekļainās frakcijas (10_B , 4_B), kādēļ pie

mālu iedalījuma tipos smalkumu nevarēja uzskatīt par vadošo iezīmi. Frakcijai ar $\phi < 0,005$ mm ir sava nozīme: sakārtojot visus paraugus šīs frakcijas pieaugošā vērtībā, redzam, ka katram tipam ir sava josla (sk. l. diagramu). Tāpat mālu granulometriskā sastāva iedalījums frakcijās $> 0,05$, $0,05-0,005$ un $< 0,005$ mm (smilš., putekļ. un māl.), māla tipu vidējie aritmetriskie skaitļi rāda, ka katram tipam tomēr ir savs raksturīgs lielums, kas arī saskan ar citu īpašību vidējiem skaitļiem. Kā redzams pie liela paraugu skaita elementārās statistikas pamēniņu pielietošana un iegūto skaitļu izvērtēšanai ir savas priekšrocības.

Izsakot granulometrisko sastāvu 3 pamatfrakcijās: smilšainā, putekļainā un mālainā, pazūd ļoti plašas svārstību robežas, kas raksturīgs neviendabīgam materiālam, bet izceļas to raksturīgas iezīmes.

Plasticitātes, iejaucamā ūdens, žāvēšanas sarukuma un karsēšanas zuduma noteikšanas rezultāti sakopoti 11., 12., 13. un 14. tabulās.

Apskatot plasticitātes skaitlus var sacīt, ka mēlne
māli, sevišķi orgānisko vielu bagātie uzrāda stipri augstus
plasticitātes skaitlus. Tā piem. paraugam 4 plasticitātes
skaitlis ir 75,2.

Ar mazākiem plasticitātes skaitļiem iezīmējas smilšai-
nāki paraugi, piem.: paraugs 28 (smilš.frakcija 69,5), paraugs
10 (smilš.frakc.75,0) u.c.

a.t."4"- "4a", salīdzinot ar pārējiem tipiem, svārstības
ir niecīgas - 29,1-32,8. No tabulām redzams, ka arī karsēša-
nas zudumi šeit lielas svārstības neuizrāda.

Žāvēšanas sarukums un iejaucamais ūdens noteikts lieliem
paraugkiegelišiem. Paraugi ar lielāku smalkās frakcijas un or-
gānisko vielu daudzumu uzrāda lielāku sarukumu. Tas labi iz-
paužas tipā l un a.t."2"- "2a". Mazāku žāvēšanas sarukumu un
iejaucamo ūdeni uzrāda smilšainie paraugi, piederoši a.t."3"-
"3a" (piem.par.2_B žāvēšanas saruk. ir 3,1%, 28 - 3,2%, 19_B-
2,7%), kam smalkā frakcija nepārsniedz 22,1%.

a.t."4"- "4a" žāvēšanas sarukums svārstās no 2,4 - 10,0%,
bet iejaucamais ūdens no 18,0 - 41,3%.

karsēšanas zudums.

Karsēšanas zudums atspoguļo orgānisko vielu saturu. Pa-
raugu karsēšanas zudumi sakopoti pēc tipiem 11., 12., 13. un
14.tabulās. Orgānisko vielu saturs svārstās lielās robežās.
Atsevišķiem paraugiem tas sniedzas līdz 72,2%, kamēr pelēkiem
māliem svārstības ir ļoti mazas un nepārsniedz 11,94%.

Apdedzināšana.

Lai noskaidrotu mālu tehniskās īpašības, izžāvētie
paraugkiegeli tika apdedzināti 1150° , 1300° un 1430°C tem-
peratūrā, pie kam 1150° un 1430°C temperatūrā apdedzināja

vienlaicīgi mazus un lielus kiegelus, bet 1300°C temperatūrā tikai mazus.

Apdedzināšanas režīmi ir šādi:

1300°C temperatūrā apdedzināšanas ilgums 61 stundas. Temperatūras gaita šāda:

pēc 15 stundām no kurināšanas sākuma noliecas SK 022

"	52	"	"	"	"	"	SK 05a
"	57,5	"	"	"	"	"	SK 8
"	59	"	"	"	"	"	SK 9
"	61	"	"	"	"	"	SK 10

SK 10 = 1300°C .

1150°C temperatūrā apdedzināšanas gaita sekojoša:

pēc 11 stundām no kurināšanas sākuma noliecas SK 022

"	23	"	"	"	"	"	SK 05a
---	----	---	---	---	---	---	--------

Sliktā kurināmā dēļ dedzināšana tika pārtraukta. Pēc kiegelu izskata un Segera piramidi stāvokļa, apdedzināšanas temperatūru var pieņemt 1150°C .

1430°C temperatūrā apdedzināšanas ilgums 32 stundas. Temperatūras gaita sekojoša:

pēc 24 stundām no kurināšanas sākuma noliecas SK 9

"	26	"	"	"	"	"	SK 10
"	28	"	"	"	"	"	SK 12
"	30	"	"	"	"	"	SK 13
"	32	"	"	"	"	"	SK 14.

Ari pie paraugiem SK 13 un SK 14 ir noliekušies, kamdēļ apdedzināšanas temperatūra ir 1430°C .

Salīdzināšanas nolūkā īpašības sakopotas pēc tipiem 11., 12., 13.un 14.tabulā. Ar L.ķ. apzīmēts lielais kiegelis, ar M.ķ.- mazais kiegelis. Tabulās uzrādītas svārstības no-līdz un paraugu vidējie aritmetiskie skaitļi.

11.tabula.

Mālu technologiskās īpašības.

Tips 1.

Parau- ga ap- zīmēj.	Kars. zud. %	Iejauc. ūdens %	Plastic. pēc Pfeffer- korna	Zāvēš. saruk. %	Apdedzinājana												Apd. saruk. %	SK kuš. temp. °C		
					Kopējais sarukums % un paraugu apraksts						Udens uzsūkš.spēja % un paraugu krāsa									
					1150°C		1300°C		1430°C		1150°C		1300°C		1470°C					
					L.k.	M.k.	M.k.	M.k.	L.k.	M.k.	M.k.	L.k.	M.k.	M.k.	L.k.	M.k.	1150 130			
2	54,43	49,0	57,3	10,7	16,3 sapl.	18,4 sapl.	18,2 sapl.	sak.	sak.	39,3 dzelt	35,4 dzelt	29,5 dzelt					5,9			
16	36,70	59,6	76,2	14,1	19,3 sapl.	18,0 sapl.	18,8 sapl.	17,6 uzp.	17,2 uzp.	23,8 dzelt	21,1 dzelt	24,4 dzelt	34,9 iebr.	30,2 iebr.	6,2	39				
18	41,59	43,8	48,8	9,8	12,1 sapl.	14,0 sapl.	sak.	sak.	sak.	20,1 izmēri	23,1 izmēri						2,7			
40	75,27	63,2	71,0	14,1	12,1 sapl.	13,1 sapl.	15,5 sapl.	15,5 sapl.	16,0 sapl.	32,3 dz.	30,1 dzelt	29,0 dz.	28,0 brūns	28,5 brūns		2,1				
35	36,9	51,5	72,2	13,9	18,0 sapl.	16,0 sapl.	13,0 uzp.	sak.	sak.	33,9 dzelt	30,1 dzelt	27,7 dz.					4,6			
1 _B	40,06	50,3		5,9														1460		
6 _B	36,82	42,6	54,3	8,3														1460 1480		
8 _B	39,7	25,3		5,9														1530- 1580		
21 _B	36,0	37,4		10,4														1480- 1580		
Svār- stības no-līdz	36,0- 75,27	25,3- 63,2	48,8- 72,2	5,9- 14,1	12,1- 19,3	13,1- 18,4	13,0- 18,8	15,5- 17,6	16,0- 17,2	20,1- 20,3	21,1- 21,4	24,4- 29,5	28,0- 34,9	30,2- 38,5						
Īpašību vid. aritmēt	44,16	46,7	63,3	10,3	15,5	15,9	16,3	16,5	16,6	29,8	27,9	27,6	31,4	29,3						
12.t.?	16,20	38,9	44,1	11,4	16,0 n.d.	12,0 n.d.	11,3 n.d.	12,6 n.d.	11,3 sapl.	9,0 sapl.	10,3 dz.	13,9 dz.	15,0 z.dz.	14,2 z.dz.	4,7	1,8				
33.t.?	7,54	37,6	43,1	12,4	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	uzp.	13,1 br.	14,0 br.	13,1 br.			

12.tabula.

Mālu tehnoloģiskās īpašības.

a.t."2"- "2a"

Mālu tām. tips	Sarū- gu apdzī- jējums	Kars. %	Nejauc. %	Pla- stic. Pfeff.	Vāvēi saruk. %	Apdedzinā- jana	Apdedzinā- jana						Apd. ser. %	SK kuš. temp. °C				
							Kopējais sarukums %			Udens uzsūkē spēja %								
							1150°C L.k.	1300°C M.k.	1430°C M.k.	1150°C L.k.	1300°C M.k.	1430°C L.k.						
"2"	41	19,75	39,0	49,5	11,9	14,3 n.d.	16,6 n.d.	16,0 n.d.	16,8 n.d.	16,2 n.d.	23,4 t.dz.	20,0 brūns	12,6 brūns	15,6 brūns	17,8 brūns	3,0	5,5	1480
"	20	14,81	29,9	35,9	9,6	11,8 n.d.	10,4 n.d.	13,0 n.d.	12,3 n.d.	13,2 n.d.	18,2 s.-br	19,7 s.-br	14,5 s.-br	13,6 s.-br	15,2 s.-br	2,3	3,1	
"	17	25,2	43,9	48,1	11,7	14,8 n.d.	12,0 n.d.	12,9 n.d.	15,8 n.d.	14,0 n.d.	25,0 s.-br	23,3 s.-br	20,5 s.-br	17,3 s.-br	18,3 s.-br	2,8	5,2	
"	9	16,69	30,9	34,5	8,5	10,5 n.d.	10,0 n.d.	10,5 n.d.	13,3 n.d.	11,5 n.d.	19,8 t.dz.	20,5 t.dz.	15,9 s.-br	10,3 s.-br	11,5 s.-br	2,0	5,4	
"	20 _B	28,53	37,4	9,8		9,8											1480- 1500	
"2a"	24	15,65	35,5	41,3	11,0	11,3 n.d.	12,8 n.d.	15,2 n.d.	13,5 n.d.	15,1 n.d.	13,3 dz.	13,9 dz.	10,9 brūns	8,8 s.-br	7,9 s.-br	0,3	3,1	1480
"	44	18,73	34,6	26,4	10,4	13,3 n.d.	15,2 n.d.	13,0 muzp	12,3 muzp	13,2 muzp	16,5 dzēlt	15,3 dzēlt	13,7 brūns	14,8 brūns	13,9 brūns	2,9	2,7	1500
"	36	11,34	32,4	38,7	10,8	12,5 n.d.	11,2 n.d.	13,0 muzp	11,5 muzp	12,8 muzp	15,6 dz.	14,6 dz.	14,8 dz.	15,9 br.	14,5 br.	2,0	0,7	
"	27	24,29	43,9	51,1	13,4	16,0 n.d.	16,4 n.d.	12,0 uzp.	12,8 uzp.	11,5 uzp.	19,6 dz.	18,9 dz.	18,3 br.	21,3 br.	20,1 br.	3,0	-0,7	1520
"	37	33,60	47,0	63,1	13,1	16,0 uzp.	uzp.	uzp.	11,6 uzp.	22,1 ierozā	ierozā	t.dz.	33,2 br.	br.				
"	39	29,9	42,5	51,7	13,3	15,8 sīkss pl.	16,8 sīkss pl.	14,9 uzp.	14,2 uzp.	13,5 uzp.	20,6 dzēlt	19,7 dzēlt	20,9 dzēlt	23,6 dzēlt	20,5 dzēlt	3,8	1,3	
"	38	26,81	46,0	53,0	13,4	16,3 n.d. s.pl.	16,0 n.d. s.pl.	15,7 uzp.	15,6 uzp.	14,2 uzp.	20,6 dz.	21,3 dz.	20,9 dz.	25,4 br.	22,1 br.	2,7	6,1	
"	42	18,45	38,1	45,1	11,7	15,0 n.d.	14,4 n.d.	14,1 n.d.	12,3 n.d.	11,5 uzp.	15,4 uzp.	14,3 dz.	16,5 dz.	18,5 dz.	17,9 br.	3,4	1,1	1520
"	34	13,85	39,3	46,5	13,4	17,3 n.d.	16,0 n.d.	14,7 uzp.	12,8 uzp.	13,0 uzp.	7,9 s.-br	6,7 s.-br	5,4 s.-br	2,6 s.-br	2,6 s.-br	3,3	-0,1	
"	3 _B	10,96	30,5	35,7	5,5												1480- 1500	
"	4 _B	22,46	33,5		6,3												1460- 1480	
"	7 _B	12,80	24,8		3,5												1500- 1520	
"	22 _B	12,96	34,2		7,6												1500	
"	10 _B	15,90	39,8	29,5	6,3												1450- 1460	
Sar sti- bas	2 _B	14,81	29,9	34,5	8,5	10,5	10,0	10,5	12,3	11,5	18,2	19,7	12,6	10,3	11,5			
2a no lida	2 _B	28,53	43,9	49,5	11,9	14,8	16,6	16,0	16,8	16,2	23,4	23,3	20,5	17,3	18,3			
2 _B	10,96	24,8	26,4	3,5	11,3	11,2	12,0	11,5	11,5	7,9	6,7	5,4	2,6	2,6				
2 _B	33,60	47,0	63,1	13,4	17,3	16,8	15,7	15,7	15,1	22,1	21,3	20,9	33,2	22,1				
Ipa- sibū vid. aritm.	2 _B	21,0	36,2	42,0	10,3	12,8	13,1	13,1	14,5	13,4	21,6	20,1	15,8	14,2	13,0			
Ipa- sibū vid. aritm.	2 _B	19,1	37,2	43,8	9,9	14,8	14,8	14,0	12,9	13,1	16,8	15,5	15,2	18,2	14,9			

13.tabula.

Mālu tehnoloģiskās īpašības.

a.t. "3"- "3a"

Mālu tehn tips	Parau gu apzī mējums	Kars. zud. %	Iejauc ūdens %	Pla stic pēc Pfeff	Žāvēš saruk. %	APDEDZINASANA	Udens uzsūkš.spēja % un paraugu krāsa						Apd. sar. %	SK kuš. temp. °C						
							Kopējais sarukums % un paraugu apraksts			1150°C 1300°C 1480°C			1150°C 1340°C 1430°C							
							L.k.	M.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	1150°C	1430°C			
"3"	10	5,88	20,1		21,4	6,6	6,1 n.d.	5,6 n.d.	5,9 n.d.	8,3 m.uzp	5,2 m.uzp	17,2 s.-br	16,8 s.-br	12,8 s.-br	6,3 t.br	5,2 t.br	-0,3	1,9	1630	
"	21	12,81	26,7	31,3	8,4	10,8 n.d.	10,4 n.d.	10,4 uzp.	15,3 uzp.m apstikl	19,6 uzp.m apstikl	19,9 s.-br	10,4 brūns	3,0 brūns	3,9 brūns	2,8	7,4				
"	23	10,86	22,2	29,2	6,3	7,8 n.d.	4,8 n.d.	5,0 n.d.	8,1 n.d.	6,5 n.d.	20,7 s.-br	21,1 s.-br	15,9 s.-br	18,8 s.-br	17,9 s.-br	1,6	2,1			
"	17 _B	20,00	18,6		3,3													1580- 1610		
"	2 _B	13,60	22,2		3,1													1580- 1610		
"	19 _B	8,60	19,1		2,7													1580- 1610		
"3a"	22	11,89	22,4	27,1	6,4	6,6 n.d.	5,6 n.d.	4,5 n.d.	4,0 n.d.	4,1 n.d.	24,1 rozā	23,7 rozā	22,0 rozā	24,2 s.-br	21,8 s.-br	0,0	-1,9			
"	19	15,20	29,8	36,4	8,2	11,3 n.d.	9,2 n.d.	9,1 n.d.	11,3 n.d.	9,6 n.d.	19,9 n.d.	20,6 rozā	17,1 rozā	17,2 rozā	15,4 s.-br	2,3	2,9	1530		
"	28	5,30	19,0	21,6	3,2	2,5 n.d.	2,0 n.d.	2,1 n.d.	1,7 n.d.	2,1 n.d.	20,1 rozā	19,5 rozā	19,0 rozā	20,1 s.-br	19,6 s.-br	-0,6	-2,0	1610		
"	18 _B	34,12	24,8		4,3													1580- 1630		
"	14	12,51	23,7	24,5	8,5	9,1	6,8	6,2	7,8	6,7	15,7	17,6	14,6	16,3	14,9	0,1	-0,1			
"	29	19,05	36,4	39,8	11,0	12,5 n.d.	12,0 n.d.	11,3 n.d.	15,6 n.d.	11,3 n.d.	21,5 dz.	10,3 dz.	16,9 z.dz.	17,9 z.dz.	17,5 z.dz.	2,0	5,0			
"	43	16,89	34,4	38,9	10,6	11,8	12,0	12,3	12,3	11,2	22,0	20,1	19,7	19,9	18,5	1,4	1,6	1580		
"	15	12,22	21,6	23,0	7,5	7,1	6,4	6,5	7,3	6,0	17,6	17,5	14,2	17,0	16,0	0,0	-0,5	1580		
"	26	7,23	21,7	25,5	8,8	9,1	6,4	6,0	8,3	5,6		16,8	16,9	16,9	17,4		-0,3	1530		
"	3	10,5	24,0	24,5	8,6	9,1	3,6	3,7	8,3	5,2	17,8	17,4	20,3	23,8	21,5	0,5	-0,1			
"	4	9,24	25,3	14,5	8,3	8,6	7,2	7,0	8,6	7,1	19,4	18,8	18,3	18,6	18,5	0,3	0,5			
"	25	8,83	25,0	27,1	8,7	8,1	7,9	6,5	7,8	6,8	21,4	20,6	20,0	20,5	19,9	-0,3	-1,0			
"	5 _B	6,64	18,2	23,7	6,4													1530- 1580		
3	Svār sti bas	5,88- 20,0	18,6- 26,7	21,4- 31,3	2,7- -8,4	6,1- 10,8	4,8- 10,4	5,0- 10,4	8,1- 15,3	5,2- -6,5	17,2- 20,7	16,8- 21,1	10,4- -15,9	3,0- 18,8	3,9- 17,9					
3a	no līdz	5,30- 24,12	18,2- 36,4	21,6- -45,5	3,2- -11,0	2,5- -12,5	3,6- -12,0	2,1- -11,3	1,7- -15,6	2,1- -11,3	15,7- -24,1	10,3- -23,7	14,2- -22,0	16,3- -24,2	14,9- 21,8					
3	Ipa šību vid. aritm	11,95	21,4	27,3	5,0	8,2	6,9	7,1	7,1	5,8	19,1	19,2	13,0	9,3	9,0					
3a		12,31	25,1	29,8	7,8	8,7	7,2	6,8	8,4	6,1	19,9	19,2	18,8	18,4	18,1					

14.tabula.

Mālu technologiskas īpašības.

a.t. "4" - "4s"

Mālu tehn. nol. tips	Paramu gu spzi mējums	Kars. zud. %	Iejauc. ūdens %	Pla- stic pāc Pfeff.	Žāvēš saruk %	Apdedzināšana												Apd. saruk. %	SK kuī. temp. °C		
						Kopējais sarukums % un paraugu apraksts						Ūdens uzsāks.spēja % un paraugu krāsa									
						1150°C		1300°C		1430°C		1150°C		1300°C		1430°C					
L.k.	M.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	M.k.	L.k.	1150°C	1430°C			
"4"	8	3,05	23,8	24,5	5,0	4,1	4,0	4,0	4,0	4,0	22,2	20,3	19,5	22,8	20,0	-0,7			1650		
"4s"	7	6,86	23,0	26,0	8,0	8,5	4,8	4,6	8,0	6,2	13,6	12,5	10,1	12,3	10,9	0,5	0,5		1630		
"	11	9,18	29,0	30,4	8,7	10,6	7,2	7,5	11,0	8,0	10,5	10,6	8,6	8,5	8,5	2,1	2,7				
"	31	5,79	18,7	20,6	6,8	6,5	5,2	4,1	6,3	4,0	14,3	13,0	13,4	13,6	13,4	-0,1	-0,5				
"	13	8,34	26,1	29,1	8,3	9,1	7,6	6,5	8,0	6,4	12,5	12,3	10,1	12,1	10,4	0,7	0,0				
"	1	8,89	29,7	32,8	9,8	10,5	10,0	8,0	10,0	6,0	14,4	15,3	15,1	14,7	13,6	0,5	0,4				
"	32	6,72	24,3	26,5	8,2	8,3	8,4	8,3	9,1	8,8	12,7	12,4	12,0	12,0	11,6	0,5	0,5				
"	5	9,51	28,3	31,6	10,0	n.d.	n.d.	10,0	10,0	12,1	10,0	11,8	12,4	12,8	16,6	10,3	2,4	1610			
"	6	5,29	18,0	21,9	7,8	7,6	5,6	5,0	6,6	5,0	15,4	14,8	13,3	15,4	13,6	0,0	-1,2				
"	30	5,14	19,6	23,3	8,0	11,1	7,9	6,0	6,6	6,2	11,8	11,9	11,3	12,2	11,4	1,8	-1,8		1680		
"	9 _B	5,56	19,6		4,7													1580			
"	11 _B	5,10	18,5		3,7													1650-1670			
"	12 _B	4,44	21,1		7,1													1580-1610			
"	13 _B	3,88	19,7		2,4													1630-1670			
"	14 _B	7,68	28,3		6,7													1630-1650			
"	15 _B	7,00	25,2		6,3													1630-1650			
"	16 _B	11,94	41,3		9,0													1580-1610			
4	Svār- stī- bas no - līdz	3,05	23,8	24,5	5,0	4,1	4,0	4,0	4,0	4,0	22,2	20,3	19,5	22,8	20,0						
4a	Ipas- vidē- jais smits.	3,88- 11,94	18,0- 41,3	29,1- 32,8	2,4- -10,0	6,5- 10,0	4,8- 10,0	4,1- 10,0	6,3- 12,1	6,2- 10,0	10,5- -15,4	11,9- -15,3	8,6- -15,1	8,5- -16,6	8,5- -13,6						
4	Ipas- vidē- jais smits.	3,05	23,8	24,5	5,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	22,2	20,3	19,5	22,8	20,0						
4a		6,96	24,4	24,6	7,2	8,0	6,1	6,6	8,2	6,8	13,0	12,8	12,5	13,0	11,5						

no tabulām redzams, ka daļa paraugu jau 1150°C temperatūrā ir vairāk vai mazāk uzpūtušies. Līdz ar augstāku temperatūru deformēto paraugu skaits stipri aug. Uzmanību saista tips l un a.t."4"- "4a". Tipa l paraugi jau 1150°C temperatūrā ir saplaisājuši un uzpūtušies. Plaisājumiem par cēloni var būt pirita ieslēgumi.

1300°C temperatūrā daļa uzpūtušies, l - sakusis, bet 1430°C temperatūrā lielākā daļa paraugu ir sakusuši, kamēr a.t."4"- "4a" visās trijās temperatūrās nekādas deformācijas neuzrāda. Ja salīdzinam šo tipu deformāciju, karsēšanas zud. un smalkumu, tad redzam, ka to starpā ir zināma sakarība. Tipa l paraugi iezīmējas ar stipri augstu orgānisku vielu un smalkās frakcijas saturu, bet gandrīz visi paraugi ir arī uzpūtušies un sakusuši.

Izpēmums ir paraugs 40, kam gan ir liels karsēšanas zudums, bet, pateicoties ļoti augstam smilšainās un putekļainās frakcijas lielumam (85,0%), nav uzpūties.

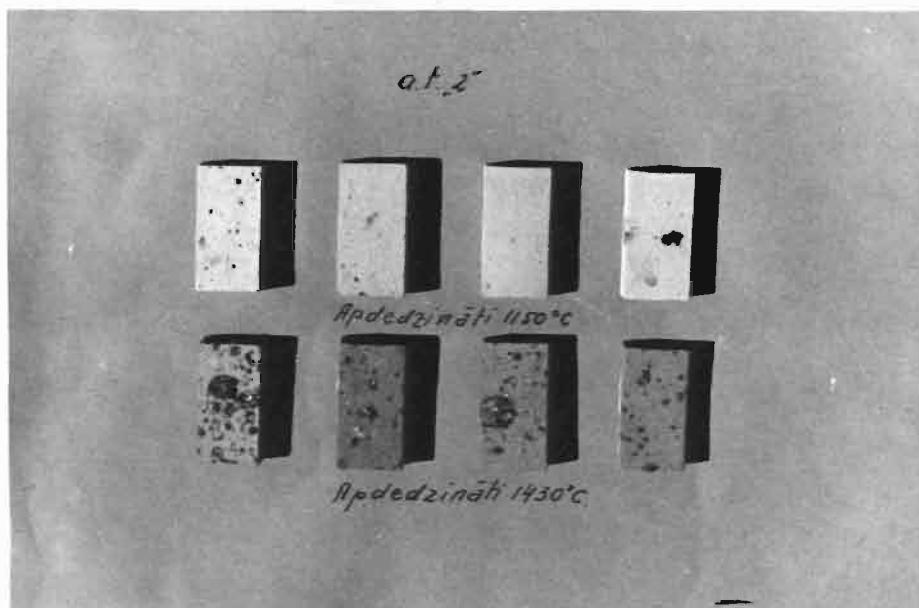
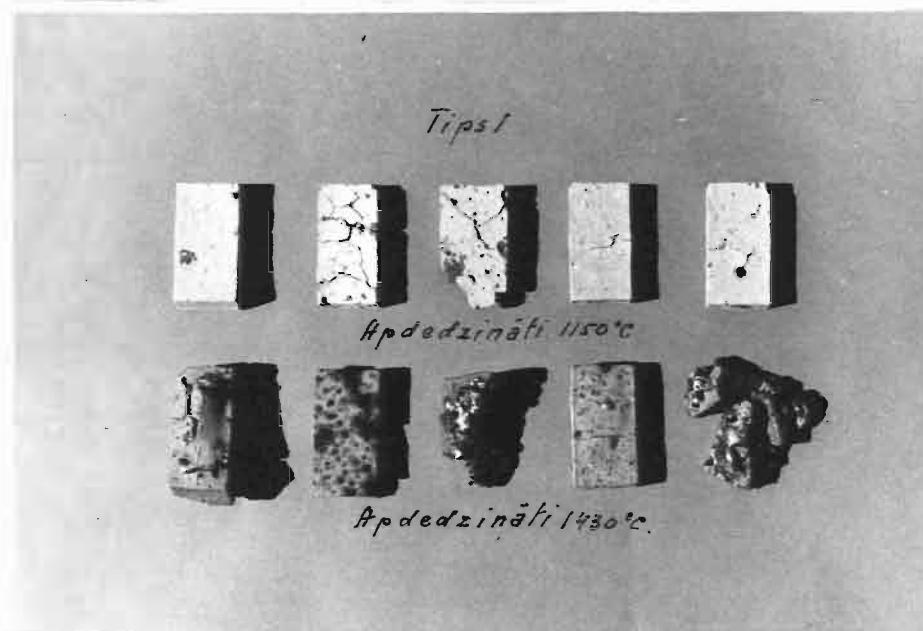
Gluži pretējs nupat apskatītam ir a.t. "4a"- "4". Karsēšanas zudumi šeit nav lieli - nepārsniedz 11,94%, kādēļ arī uzpūšanās parādība izpaliek.

a.t."2" uzpūšanās parādība novērota 1430°C temperatūrā (orgānisko vielu saturs nepārsniedz 25,2%).

a.t."2a" 1150°C temperatūrā uzrāda sīkas plaisas, kas, jādomā, ir veidošanas plaisas, bet 1300° un 1430°C temperatūrā lielākā daļa paraugu uzpūtušies. Arī šeit paraugi ar lielāku karsēšanas zudumu un smalko frakciju vairumu ir uzpūtušies vairāk (par.37,44,38 u.c.)

a.t."3"- "3a" pretēji iepriekšējiem tipiem, neskatoties uz mēlielo karsēšanas zudumu (nepārsniedz 19,05%), uzrāda ne-

Apdedzināto paravgrīcējotā uznēmumi.



a.t.2d"



a.t.4a"

a.t.4"



lielu uzpūšanos 1300°C temperātūrā.

1430°C temperātūrā uzpūtušies ir pa lielākai daļai tie paraugķiegeliši, kam smalkā un putekļainā frakcija ir nedaudz pārsvārā. Paraugu uzpūšanās parādība 1150° , 1300° un 1430°C temperātūrā %-os no paraugu skaita attēlotā tabulā.

15.tabula.

mā- lu tehn- iskais tipis	pa- rau- gu skaitis	1150°C				1300°C				1430°C			
		uzpūt.		sak.		uzpūt.		sak.		uzpūt.		sak.	
		par. sk.	%	par. sk.	%	par. sk.	%	par. sk.	%	par. sk.	%	par. sk.	%
1	5	1	20			2	40	1	20	1	20	3	60
2	4									1	25		
2a	9	1	11			6	66			8	89		
3	3					1	33			2	66		
3a	11												
4	1												
4a	9												

Seit nepārprotami parādās a.t."4a" augstvērtīga īpašība neuzpūsties augstās temperātūrās.

Saliekot paraugus neatkarīgi ne piederības mālu tipam augšā karsēšanas zuduma kārtībā, redzam:

1. paraugi ar karsēšanas zudumu līdz apm.11% (kopskaitā 18 paraugi) nekādas uzpūšanās parādības neuzrāda. Izņēmums ir paraugs 33, kas, neskatoties uz zemu karsēšanas zudumu (7,54%), 1300° un 1430°C temperātūrā ir stipri uzpūties.
2. Paraugi ar karsēšanas zudumu no 11-20% jau uzrāda vāju uzpūšanos. No 16 paraugiem 6 paraugi nedaudz uzpūtušies. No tiem 4 paraugi pieder a.t."2a", bet pārējie 2 - a.t."3"- "3a". Pēdējiem 2 paraugiem (par.20 un 21) uzpūšanās cēlonis varētu būt vizla.

3. Paraugi ar karsēšanas zudumu no 20 - 35% (kopskaitā 5 paraugi) uzrāda lielu uzpūšanos 1430°C temperatūrā. No 5 paraugiem 4 uzpūtušies, pie kam visi ir a.t."2a". Paraugs 17 arī a.t."2a" nav uzpūties, jādomā, augstās smilšainās un putekļainās frakcijas dēļ (68,5%).

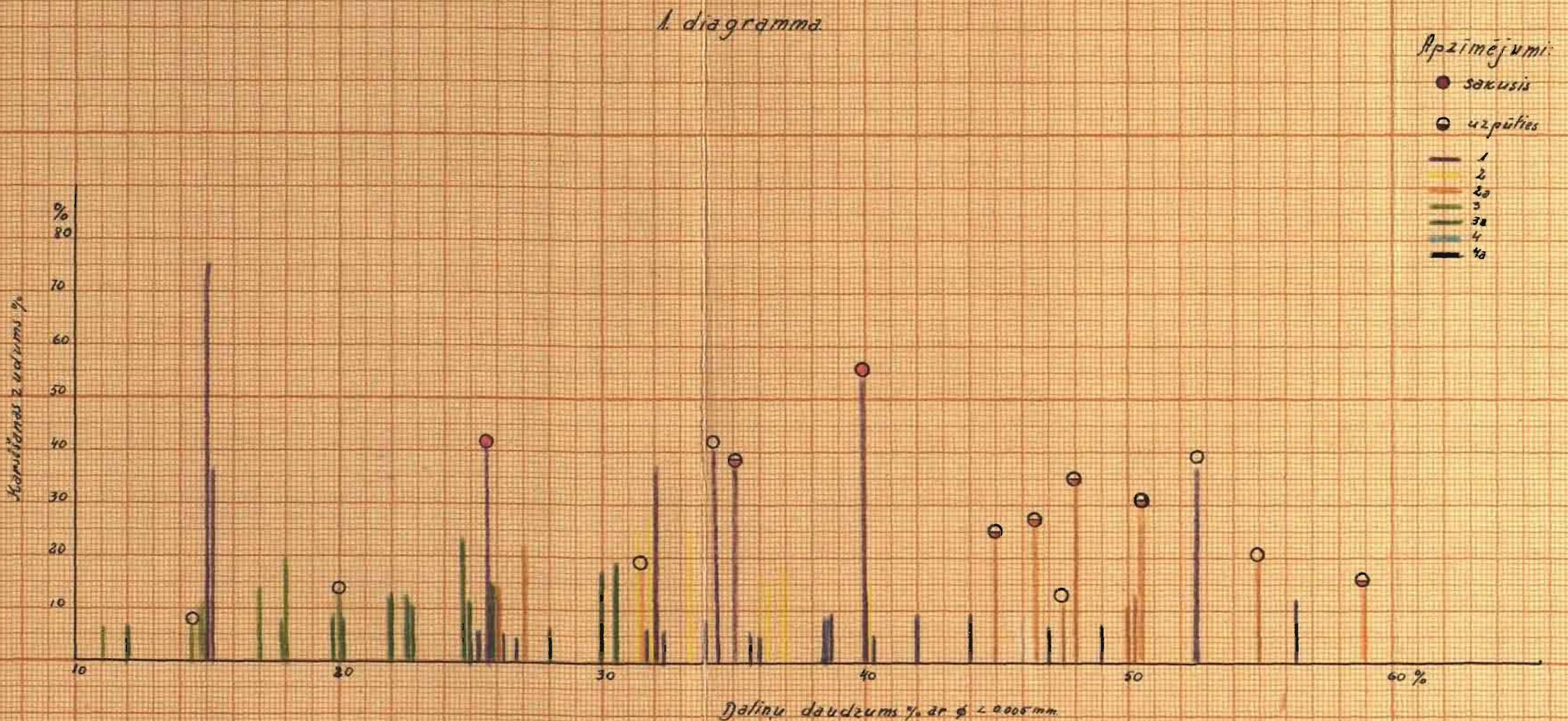
Sakārtojot paraugus krītošā smilšainās frakcijas kārtībā, redzam, ka:

1. paraugiem ar smilšainās frakcijas saturu $> 40\%$ uzpūšanās nav liela. No 25 paraugem uzpūtušies 3. No tiem 2 paraugi pieder a.t."3" (uzpūšanās cēlonis, kā jau tika minēts, varētu būt vizlas iespaids), bet lparaugs piederošs tipam 1 liela pirita satura dēļ sakusis.
2. Paraugi ar smilšainās frakcijas saturu no 40 - 30% ir lielākā vai mazākā mērā uzpūtušies. Kopskaitā 6 paraugi, no kuriem lielākā daļa pieder a.t. "2a", bet 1.tipa 1 paraugs sakusis.
3. Paraugi ar smilšainās frakcijas saturu zem 30% - kopskaitā 13 paraugi uzrāda vislielāko uzpūšanos. Uzpūtušies ir 7 paraugi. To starpā 6 paraugi pieder a.t."2a".

a.t."2a" paraugs Nr.24 nav uzpūties, ko varētu noskaidrot ar samērā zemu orgāniskās vielas saturu (15,6%).

Sacītais labi atspoguļojas diagrammā 1, kur uz abscises atlikts smalkums, bet uz ordinātes karsēšanas zudums. Diagramma rāda, ka uzpūšanās parādības stāv ciešā sakarībā ar smalku orgāniskas vielas sadalījumu un augstu mālainās frakcijas saturu.

Kopējais sarukums, kā tas redzams no tabulās sakopotiem skaitļiem, svārstās plašās robežās. Tipa 1 un a.t."2"- "2a" ko-



pējais sarukums lielāks, sniedzas līdz 17,3% un mazāk orgā-nisko vielu saturošiem smilšainākiem (a.t."3a"- "3") parau-giem, kopējais sarukums mazāks.

a.t."4"- "4a" kopējais sarukums nepārsniedz 11,30%.

Salīdzinot lielo un mazo kiegelišu sarukums, redzam, ka lieliem kiegelišiem sarukums ir par apm.2% lielāks kā maziem.

Apdedzināšanas sarukums ir noteikts tikai lieliem paraugkiegelišiem, kas apdedzināti 1150°C un 1430°C temperatūrā. Apdedzināšanas sarukums, līdzīgi kopējam sarukumam, orgānisko vielu bagātākiem paraugiem, ir lielāks, kādēļ tips 1 un a.t."2"- "2a" paraugi uzrāda lielākus sarukumus nekā a.t. "3"- "3a" un "4"- "4a". Stipri smilšaini un smilšaini putekļaini paraugi, apdedzinot 1430°C temperatūrā, uzrāda negatīvas vērtības, kas izskaidrojamas ar kvarca modifikāciju maiņu - tilpuma pieaugumu pārejot tridimitā un kristoballitā.

a.t."4a" paraugiem ar karsēšanas zudumu $> 6,5\%$, negati-vu apdedzināšanas sarukumu nav (paraugs 7,13,1,32,5), bet a.t. "3"- "3a" negatīvus apdedzināšanas sarukumus neuzrāda paraugi ar karsēšanas zudumi $> 13\%$ (izņēmums paraugs 4).

Tips 1 un a.t."2"- "2a" negatīvus sarukumus neuzrāda.

Ūdens uzsūkšanas spēja svārstās plašās robežās, un kādu likumību šeit saskatīt grūti. Salīdzinot melno un pelēko mālu ūdens uzsūkšanas spēju, var sacīt, ka melnie, orgānisko vielu bagātākie māli uzrāda lielāku ūdens uzsūkšanas spēju (par.2,16,40,17).

a.t."4"- "4a" paraugiem uzsūkšanas spēja ir mazāka, arī to svārstības nēnotiek tik plašās robežās.

No lielās ūdens uzsūkšanas spējas redzams, ka visi paraugi pie mihētām temperātūrām neuzrāda klinkerēšanos vai saķepi. Izņēmums ir paraugs 34, kas jau 1300°C temperātūrā uzrāda klinkerēšanos (ūdens uzsūkš.spēja 5,4%), bet 1430°C temperātūrā - saķepi (ūdens uzsūkš.spēja 2,6%).

Piegriežoties mālu kušanas temperātūrām, redzams, ka viszemākā tā ir tipa I a.t."2"- "2a" - nepārsniedz 1580°C temperātūru. Nedaudz augstāka kušanas temperātūra ir a.t."3"- "3a", kur puse paraugu kūst virs 1580°C temperātūrā, bet nepārsniedz 1630°C . Visaugstāku kušanas temperātūru uzrāda a.t."4"- "4a" paraugi, kur kušanas temperātūra sasniedz pat 1670°C temperātūru.

Kas attiecas uz paraugu krāsu, tad 1150° - 1300°C temperātūrā apdedzināti paraugi pa lielākai daļai uzrāda g.-dzeltēnu un dzeltēnu krāsu; 1430°C temperātūrā - sarkani brūna un brūna krāsa. Izņēmums ir a.t."4"- "4a", kam visās trīs temperātūrās krāsu tonis ir gaiši dzeltēns - dzeltēns - oranžs. Sarkani brūnu un brūnu krāsu visvairāk uzrāda a.t."3"- "3a" paraugi, ko var izskaidrot ar dzelzs saturu.

Mālu paraugu technologisko īpašību kopsavilkums sniegs 16.tabulā, kur uzrādītas atsevišķu tipu īpašības no - līdz un vidējie skaitļi.

16.tabula.

Kars. zud. %	Iejeuc. ūdens %	Plastic. pēc Pfefferk.	Granulometriskais sastāvs frakciju \varnothing mm			Frakcija \varnothing $< 0,005$	kop. saruk. 1300°C %	Uzpīš. deform. temp. °C	SK kuš. temp. °C
			$> 0,05$ %	$0,05-0,005$ %	$< 0,005$ %				
44,16 36,0-75,25	46,7 25,3-63,2	63,3 48,8-72,2	35,7 30,9-47,9	32,1 16,3-43,7	31,2 15,0-52,7	21,4 21,4-63,5	16,4 13,0-18,3	1300	1460- -1580
21,0 14,81-28,58	36,2 29,9-43,9	42,0 34,5-49,5	38,7 24,5-46,1	26,3 17,0-44,0	34,5 28,6-36,9	25,7 15,5-33,0	13,1 1,05-16,0	1430	1480- -1500
19,1 10,96-33,60	37,2 24,8-47,0	43,8 26,4-63,1	27,1 12,5-42,0	27,3 13,4-41,9	45,2 26,0-50,5	35,3 13,5-47,0	14,0 12,0-15,7	1300	1435- -1520
11,95 5,88-20,0	21,4 18,6-26,7	27,3 21,4-31,3	65,9 59,5-75,0	16,7 10,5-22,1	17,0 14,5-20,0	12,2 10,2-14,9	7,1	1300	1580- -1610
12,31 5,30-24,12	25,1 18,2-36,4	29,8 21,6-45,5	52,9 39,4-61,8	23,5 16,1-32,1	23,2 11,0-29,5	16,7	6,8	1430	1530- -1630
3,05	23,8	24,5	80,1	7,6	12,3	11,0	4,0	1430	1550
6,96 3,88-11,94	24,4 18,0-41,3	24,6 29,1-32,8	39,1 21,0-56,5	22,6 11,1-39,9	38,5 26,0-56,2	31,3 19,1-48,4	6,6 4,1-10,0	1430	1580- -1650

Raksturojot atsevišķus tipus, var sacīt sekojošo:

Tips 1 ir ar stipri augstu orgānisko vielu saturu, lielu pīrita daudzumu kā smalkā, tā rupjā veidā, izmantošanai nav piemērots, jo pīrīts jau 1300°C temperatūrā rada lielus izkusumus, kuru rezultātā **kiegeli** deformējas un var pat sakust.

a.t."2"- "2a" ir pa lielākai daļai trekni māli, uzpūšas 1300°C temperatūrā (iespējams arī zemākā) un ugunturībā nesasniedz 1580°C temperatūru. Augstvērtīgu šamota izstrādājumu pagatavošanai nav piemērots.

a.t."3"- "3a" ir dažādas pakāpes mālaina smilts ar vājām plāstiskām īpašībām, kas norāda, ka mālainas vielas tajos ir maz. Izmantošanai nav derīgi.

a.t."4"- "4a" ir pretstats iepriekšējiem māliem. Zems orgānisko vielu saturs, nesatur pīrita ieslēgumus un galvenais - neuzrāda uzpūšanos 1430°C temperatūrā. Ugunturība no 1580° - 1670°C temperatūra. Sie māli uzska-tāmi par ugunturīgiem māliem un ir Pulvernieku atradies vērtīgākā daļa. Pēc Raisa klasifikācijas ieskaitāmi pusugunturīgo mālu grupā. Sie māli izmantojami tīrā veidā, jo, kā to rāda daži vidējie paraugi (par.9), neliels citu tipu piemaisījums stipri paze-mina mālu kvalitāti. Pelēko mālu augstvērtīgas īpašības labi saskan ar J.Eiduka izdarītās **ķimiskās analīzes** datiem.

Analīze:

Karsēš. zudums 11,24 %

SiO_2 61,17 "

Al_2O_3 22,36 "

TiO ₂	1,27 %
Fe ₂ O ₃	0,09 "
CaO	0,65 "
MgO	0,70 "
K ₂ O + Na ₂ O	0,64 "
	<hr/>
	99,72 %

Zems kušņu saturs nosaka augstu ugunturību un saķepi
virs 1430°C temp. Neliels Al₂O₃ un samērā augsts SiO₂ sa-
turs norāda uz brīvā kvarca saturu, ko apstiprina arī mā-
la minerāloptiskā analīze. Pēc Al₂O₃ saturā māli ierindo-
jami pusskābo izstrādājumu ugunturīgo mālu grupā (OST 5539).

Pēc ķīmiskā sastāva Pulvernieku māli stipri līdzīgi
Gželškas - Kudinovas treknākiem māliem (milovka), bet uz-
rāda mazāku trekuma pakāpi, Fe₂O₃ un kušņu saturu, kādēļ
technologiskās īpašībās atgādina Gželškas - Kudinovas lie-
sākos mālus (pesčanka). Sacītais attēlots 17.tabulā.

17.tabula.

	Ķīmiskais sastāvs										Granulācijas frakciju % mm		
	Kars. zud. %	SiO ₂ %	Al ₂ O ₃ %	TiO ₂ %	Fe ₂ O ₃ %	CaO %	MgO %	H ₂ O+ Na ₂ O %	SO ₃	0,05	0,05- 0,005	0,05	
Gželškas- Kudinovas māls	5,74	63,37	21,62	1,21	3,62	0,73	1,21	2,82	0,62	32,5		67,5	
Pulvernieku pelēkais māls	11,24	61,7	22,36	1,27	0,69	0,65	0,70	0,69	nav not.	39,1	22,6	38,5	

Gželškas - kudinovas māli ar labiem panākumiem tiek iz-
lietoti ugunturīgu izstrādājumu pagatavošanai, it īpaši tē-
rauda liešanas kausu oderēšanai un sifonu pagatavošanai.

Pulvernieku atradnes pelēkie māli der pusskābo šamota

izstrādājumu pagatavošanai. Izlietošanas lauks varētu būt šāds: kieģeļu un fasona izstrādājumu pagatavošanai, kurtuvju, dūmvadu un regenerātoru oderēšanai, kalķa rūpniecībā - kalķa stāvceplu uzsildīšanas un atdzesēšanas zonas oderēšanai un metālrūpniecībā sifonu pagatavošanai.

6. Minerāloptiskā analīze.

Dažus melno mālu paraugus apskatīju minerāloptiski, gan tikai kvalitatīvi. Apskatīti tika paraugi no a.t."4a", "2a" un "3a", pie kam no katras parauga nemitītās 3 frakcijas: ϕ 0,02 mm, ϕ 0,02 - 0,01 mm, ϕ 0,01 - 0,005 mm. Apskati stipri traucēja orgānisko vielu daudzums, ko neizdevās nosķirt nebojājot minerālus un frakciju dažādību graudu izmēri. Vienā un tai pašā frakcijā atrodami graudi gan ar lielāku, gan mazāku ϕ , kā to prasa frakciju robežas. Iespējams, ka atdulkosanas gaitā traucējumus ir ienesis lielais orgānisko vielu saturs. Paraugu minerāloptiskie apraksti ir sakārtoti pēc frakcijām.

urbums 151,
dzilums 4,95 - 5,37 m,
par.apz.13_B,
a.t."4a"

ϕ 0,02 mm. Dominē kvarcs, g.l.koef. 1,54. Graudi caurspīdīgi, gludi vai netīri ar ieslēgumiem. Apm.20 graudiem g.l.koef. 1,54. Domājams - tie laukšpati. Bez tam saskatāmi izotropi, plātnišu veida minerāli, g.l.koef. 1,54, forma neregulāra. Vairums graudi ar ϕ 0,03, 0,022, 0,01 mm.
 ϕ 0,02 - 0,01 mm. Lielā skaitā kvarca un laukšpata kristalli.

Bez tam zāļi stabīgveida minerāli ar g.l.koef. 1,54 1-2 redzes laukā. Saskatāmi arī plātnišu veida minerāli. Graudu ϕ : 0,023 - 0,008 mm.

ϕ 0,01-0,005 mm. Vairums plātnišu veida minerāli. Starp plātnītēm, kvarca graudiem un laukšpatu redzami reti stabīgveida minerāli un adatas 1-2 redzes laukā ar g.l.koef. 1,54. Vairums graudi ar ϕ 0,005mm.

urbums 152,
dzīlums 3,45-3,61 m,
par.apz. 14_B,
a.t."4a"

Ø 0,02 mm. Dominē kvarcs. Daži kvarca graudi ar krāsainiem ieslēgumiem. Nedaudz bezkrāsaina vizla, laukšpats un reti stabīgu veida minerāli. Graudu Ø 0,1, 0,016, 0,024 mm.

Ø 0,02-0,01 mm. Vairums kvarcs, tad plātnīšu veida minerāli un stab.veida minerāli 2-3 redzes laukā. Bez stab.veida minerāliem redzamas adatas vairāk kā iepriekšējā paraugā. Daudz orgāniskas vielas, kas stipri traucē. Graudu Ø 0,028-0,0085 mm.

Ø 0,01-0,005 mm. Plātnīšu veida minerāli. Dažas ar stipri labu izteiku sešstūra formu. Starp plātnītēm un kvarca kristalliem stipri daudz stab. veida minerālu un adatas. Loti daudz orgāniskas vielas, putekšņi, sporas u.t.t. Graudu Ø 0,015 - 0,005 mm.

urbums 151,
dzīlums 1,82-2,75 m,
par.apzīm. 10_B,
a.t. "2a"

Ø 0,02 mm. Pārsvarā kvarcs, tad bezkrāsaina vizla un stipri daudz iedzeltenīgu, netīru graudu (varbūt laukšpats), g.l.koef. 1,54. Nedaudz krāsaini-zāļi un brūni minerāli 2-3 redzes laukā. Stipri daudz orgāniskas vielas. Ugles gabaliņi, sporas un putekšņi. Graudu Ø 0,029, 0,025, 0,015 mm.

Ø 0,02-0,01 mm. Vairumā kvarcs. Reti stab.veida minerāli. Nedaudz bezkrāsaina vizla un plātnīšu veida minerā-

li. ļoti daudz orgāniskas vielas. Graudu ϕ no 0,023-0,0085 mm.

ϕ 0,01-0,005 mm. ļoti daudz plātnīšu veida minerāli. Starp plātnītēm dažas ar puslīdz labi izteiku sešstūra formu. Bez tam saskatāmi nedaudz stab. veida minerāli un adatas. Vairums graudi ar ϕ 0,005 mm.

Urbums 148,
dzīlums 3,35-3,80 m,
par.apz. 5_B,
a.t."3a"

ϕ 0,02 mm. Dominē kvarcs, laukšpats. Starp kvarca un laukšpata graudiem ir reti plātnīšu veida minerāli. Daudz orgāniskas vielas: ogles gabaliņi, sporas, putekšņi u.t.t. Vairums graudi ar ϕ 0,45, 0,25 mm.

ϕ 0,02-0,01 mm. Tas pats, kas iepriekšējā frakcijā. Klāt nāk reti stab.veida minerāli un nedaudz bezkrāsaina vizla. Graudu ϕ : 0,028, 0,024, 0,018, 0,012 mm.

ϕ 0,01-0,005 mm. Pārsvarā kvarca graudiņi un plātnīšu veida minerāli; starp plātnītēm un kvarca graudiem reitas adatas un stab.veida minerāli. Graudu ϕ 0,01, 0,006, 0,008, 0,002 mm.

urbums 152,
dzīlums 3,99-4,30 m,
par.apzīm.16_B,
a.t."4a".

ϕ 0,02 mm. Lielā daudzumā kvarcs, bezkrāsaina vizla, laukšpati. Kvarca graudi noapaļoti ar adatas veidi-

giem krāsainiem ieslēgumiem. Starp kvar-
va un laukšpata graudiem reti stab. veida minerāli 0,01-0,01 redzes laukā. Frakcijā graudu Ø svārstās no 0,04-0,015 mm.

Ø 0,02-0,01 mm. Dominē kvarcs, laukšpats. Atsevišķi gabali no stabīnveida minerāliem. Bez tam saskatāmas retas adatas un plātnīšu veida minerāli. Atsevišķu graudu Ø 0,024, 0,016, 0,019, 0,001, 0,0013 mm.

Ø 0,01-0,005 mm. Pārsvarā kvarca graudiņi un plātnīšu veida minerāli. Adatas nedaudz vairāk kā iepriekšējā frakcijā. Graudu Ø: 0,018, 0,015, 0,001, 0,0026, 0,00052, 0,00036, 0,0002 mm.

urbums 147,
dzilums 6,65 - 6,77 m,
par.apzīm.3_B,
a.t."2a"

Ø 0,02 mm. Pārsvarā kvarcs, laukšpats. Reti plātnīšu veida minerāli. Bez tam nenoteiktas formas zaļgani minerāli ar g.l.koef. 1,54. Stipri daudz orgāniskas vielas. Vairums graudu ar Ø 0,04, 0,03, 0,025 mm.

Ø 0,02-0,01 mm. Dominē kvarcs. Retas adatas un plātnīšu veida minerāli. Adatas stipri mazāk kā iepriekšējā paraugā. Orgānisko vielu daudzums stipri traucē tuvāku apskati. Graudu Ø: 0,026, 0,025, 0,018, 0,0016, 0,003 un 0,003 mm.

Ø 0,01-0,005 mm. Kvarca graudiņi un stipri daudz plātnīšu veida minerālu; adatas daudz mazāk kā iepriek-

šējā paraugā minētā frakcijā. Graudu Ø 0,016,
0,0057, 0,0032, 0,002 un 0,002 mm.

7. E l e k t r o d i a l i z e.

Mālu daļīgas režga nepiesātinātās vietās (šķautnēs, stūros) saista zināmu daudzumu kationu, kas var tikt apmainīti pret citiem. Apmaināmo kationu daudzums atkarīgs no māla tipa un no trekuma pakāpes: jo treknāks māls, jo lielāks apmaināmo kationu daudzums.

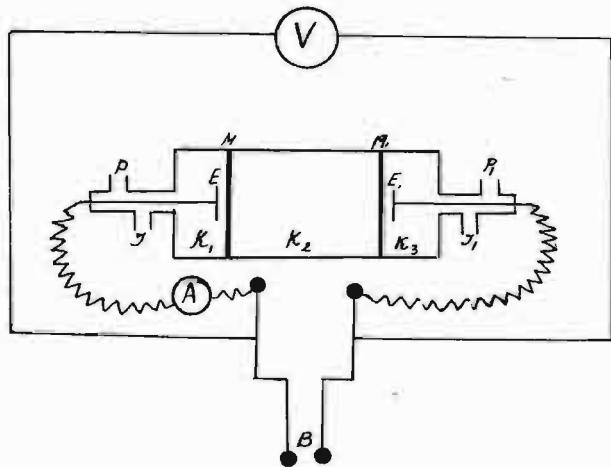
Mālos saistītais apmaināmo kationu daudzums un veids lielā mērā iespaido mālu technologiskās īpašības kā plastičitāti, veidošanas spēju un žāvēšanas sarukumu, kādēļ to noteikšanai ir liela nozīme.

Apmaināmo kationu daudzumu nosaka divejādi: **ķimiskā ceļā**, skalojot ar amonija chloridu, un **elektrodialīzes ceļā**.

Otrs paņēmiens, spriežot pēc lit.datiem (Hitels 1941. lpp.663) deva labus panākumus, strādājot ar augstvērtīgiem t.i. kušķu nabagiem māliem. Sis paņēmiens arī tika pielie-tots Pulvernieku mālu apmaināmo kationu noteikšanai. Apmai-nāmo kationu noteikšana izdarīta prof. Manegold'a Uniaparātā-elektrodializātorā.

Dializātors sastāv no 3 atsevišķām kamerām, kas savienotas ar 2 pergamenta membrānām. 1.un 2.kamerā iekausēti elektrodi. Vidus kamerā ievieto mālu suspensiju. Elektriskās strāvas iespaidā šīnis kamerās sakrājas anioni un kationi, kas noliešanas ceļā var tikt nepārtrauki vai pakāpeniski izvadīti laukā. Aparatūras šema ir šāda:

Elektro dializātora šēma



$K_1 \ K_2 \ K_3$ elektrodializātoru kameras.

P. P_1 ūdens pievadu caurules.

I. I_1 ūdens izvadu caurules.

V voltmetsrs.

A ampermetrs.

B līdzstrāvas avots.

EE membrānas.

EE elektrodi.

Darba gaita: lo g istabas temperātūrā izzāvētus mālus viegli sasmalcina, ievieto erlenmeijera kolbā, pielej apm. 20 ccm destilēta ūdens un atstāj mirkt 3 dienas. Tad kratāmā mašinā krata apm. 2 stundas, pēc kam pārlej dializātora vidējā kamerā. Ieslēdz līdzstrāvu apm. 110 V. Nolasījumus izdara ar miliampermetru, kas ieslēgts kēdē.

Nolasījumu kārtība šāda:

1. dienā - pirmās 3 stundas ik pa 15 min.,

nākošās 6 " " " 30 " ,

tālāk - " " 1 st.

2. dienā - 4 reizes dienā.

Nākošās dienās - 2 reizes dienā.

Nolasījumus izdara pirms un pēc suspensijas uzduļkošanas.

Noliešanu eksperimenta pirmā posmā t.i. līdz zināma līdzvara iestāšanos izdara katras 24 stundas. Turpmāk, lai noskaidrotu kationu un anionu uzkrāšanās iespайду kamerās, noliešana izdarīta pēc vajadzības ik pa 48, 72 un vairāk stuhdām. Katru paraugu raksturojošie elektrodialīzes skaitlīknes veidā attēloti grafiski 2.diagramā.

Vispirms izdarija Zetlitzas kaolīna elektrodialīzi. Mēģinājums ilga 5 dienas, pie kam nolasījumi 1., 2. un 3. dienā svārstījās ap 2,7 mamp. Līknes rakstūrs ļoti vienmērīgs, kādēļ mēģinājums tika pārtraukts. Mazs mamp.daudzums rāda uz niecīgu strāvas pārnesēju daudzumu, kas labi saskan ar Zetlitzas kaolīna maz apmaināmo kationu daudzumu.

Uzsākot mēģinājumus ar Pulvernieku māliem, varēja sagaidīt citu līknes rakstūru.

Pirmais paraugs tika pēmts kāds a.t."4a" māls (zilā līk-

Amperi

0.1

0.09

0.08

0.07

0.06

0.05

0.04

0.03

0.02

0.01

0.009

0.008

0.007

0.006

0.005

0.004

0.003

0.002

0.001

0.0009

0.0008

0.0007

0.0006

0.0005

0.0004

0.0003

0.0002

0.0001

0.00009

0.00008

0.00007

0.00006

0.00005

0.00004

0.00003

0.00002

0.00001

0.000009

0.000008

0.000007

0.000006

0.000005

0.000004

0.000003

0.000002

0.000001

0.0000009

0.0000008

0.0000007

0.0000006

0.0000005

0.0000004

0.0000003

0.0000002

0.0000001

0.00000009

0.00000008

0.00000007

0.00000006

0.00000005

0.00000004

0.00000003

0.00000002

0.00000001

0.000000009

0.000000008

0.000000007

0.000000006

0.000000005

0.000000004

0.000000003

0.000000002

0.000000001

0.0000000009

0.0000000008

0.0000000007

0.0000000006

0.0000000005

0.0000000004

0.0000000003

0.0000000002

0.0000000001

0.00000000009

0.00000000008

0.00000000007

0.00000000006

0.00000000005

0.00000000004

0.00000000003

0.00000000002

0.00000000001

0.000000000009

0.000000000008

0.000000000007

0.000000000006

0.000000000005

0.000000000004

0.000000000003

0.000000000002

0.000000000001

0.0000000000009

0.0000000000008

0.0000000000007

0.0000000000006

0.0000000000005

0.0000000000004

0.0000000000003

0.0000000000002

0.0000000000001

0.00000000000009

0.00000000000008

0.00000000000007

0.00000000000006

0.00000000000005

0.00000000000004

0.00000000000003

0.00000000000002

0.00000000000001

0.000000000000009

0.000000000000008

0.000000000000007

0.000000000000006

0.000000000000005

0.000000000000004

0.000000000000003

0.000000000000002

0.000000000000001

0.0000000000000009

0.0000000000000008

0.0000000000000007

0.0000000000000006

0.0000000000000005

0.0000000000000004

0.0000000000000003

0.0000000000000002

0.0000000000000001

0.00000000000000009

0.00000000000000008

0.00000000000000007

0.00000000000000006

0.00000000000000005

0.00000000000000004

0.00000000000000003

0.00000000000000002

0.00000000000000001

0.000000000000000009

0.000000000000000008

0.000000000000000007

0.000000000000000006

0.000000000000000005

0.000000000000000004

0.000000000000000003

0.000000000000000002

0.000000000000000001

0.0000000000000000009

0.0000000000000000008

0.0000000000000000007

0.0000000000000000006

0.0000000000000000005

0.0000000000000000004

0.0000000000000000003

0.0000000000000000002

0.0000000000000000001

0.00000000000000000009

0.00000000000000000008

0.00000000000000000007

0.00000000000000000006

0.00000000000000000005

0.00000000000000000004

0.00000000000000000003

0.00000000000000000002

0.00000000000000000001

0.000000000000000000009

0.000000000000000000008

0.000000000000000000007

0.000000000000000000006

0.000000000000000000005

0.000000000000000000004

0.000000000000000000003

0.000000000000000000002

0.000000000000000000001

0.0000000000000000000009

0.0000000000000000000008

0.0000000000000000000007

0.0000000000000000000006

0.0000000000000000000005

0.0000000000000000000004

0.0000000000000000000003

0.0000000000000000000002

0.0000000000000000000001

0.00000000000000000000009

0.00000000000000000000008

0.00000000000000000000007

0.00000000000000000000006

0.00000000000000000000005

0.00000000000000000000004

0.00000000000000000000003

0.00000000000000000000002

0.00000000000000000000001

0.000000000000000000000009

0.000000000000000000000008

0.000000000000000000000007

0.000000000000000000000006

0.000000000000000000000005

0.000000000000000000000004

0.000000000000000000000003

0.000000000000000000000002

0.000000000000000000000001

0.0000000000000000000000009

0.0000000000000000000000008

0.0000000000000000000000007

0.0000000000000000000000006

0.0000000000000000000000005

0.0000000000000000000000004

0.0000000000000000000000003

0.0000000000000000000000002

0.0000000000000000000000001

0.00000000000000000000000009

0.00000000000000000000000008

0.00000000000000000000000007

0.00000000000000000000000006

0.00000000000000000000000005

0.00000000000000000000000004

0.00000000000000000000000003

0.00000000000000000000000002

ne). Līknes rakstūrs šāds: pirmās 4 dienās nolasījumi svārstās ap 20 mamp., pie kam apm.100 ccm noliešana nolasījuma skaitlus iespaidoja maz. 6.dienā, nolūkā noskaidrot cauri kamerām iztecinātā destilētā ūdens daudzuma iespaidu, tika noliets apm.300 ccm un mamp. nokrita līdz 4,2.

Līdz sekojošai noliešanai (pēc 24 stundām) mamp. lēni kāpa un sasniedza 6,5. Pēc tam tika noliets apm.100 ccm un mamp.nokrita līdz 5,0. Šī operācija tika atkārtota kuras 24 stundas līdz 15-tai dienai no eksperimenta sākuma.

Lai noskaidrotu, vai noliešanas izpalikšana iespaidos eksperimenta gaitu, sekojoša noliešana izdarīta pēc 96 stundām. Līknes rakstūrs strauji mainās. Mamp. sāk pieaugt un 3.dienā sasniedz maksimumu 20,0, kas turpmākās 24 stundās nepieauga.

Noliešana pierādīja, ka, nolejot 4 dienu daudzumu (100x $\times 4 = 400$ ccm), mamp. atkal nokrita līdz 38. Turpmāka 100 ccm noliešana mamp.skaitli nemainīja. Šī novērojuma kontrolei nākošā noliešana izdarīta pēc 5 dienām. Iegūtās līknes rakstūrs līdzīgs iepriekšējam posmam. Ar šo eksperiments tika izbeigts. No elektrodialīzes gaitas var secināt: 1)līkne neuzrāda lūzumu, kas varētu likt domāt, ka pēc zināma laika māli zaudētu apmaināmos kationus; 2)salīdzinošu līkņu iegūšanai stingri jāievēro noliešanas laiki un nolietā šķiduma daudzums.

Turpmākiem mērinājumiem izvēlēti Pulvernieku atradnes 3 paraugi.

Tips	Par. apzīm.	Kars. zud. %	Dalīgu daudzums ar Ø 0,002 %	Līkņu krāsa diagrammā
1	16	36,70	46,0	zaļa
2	41	19,75	28,5	violeta
	33	7,54	43,0	sarkana

Visu līkņu rakstūrs pirmo 4, 5 dienu laikā stipri nevienmērīgs. Pirmā resp. otrā dienā mamp. sasniedz savu maksimumu un pēc tam nokrītas līdz zināmai vērtībai, kura eksperimenta turpmākā gaitā svārstās mazās robežās, bet krišanās tendenci neuzrāda. Līdz 7-tai dienai nolietā ūdens daudzums ir vienāds apm.100 ccm. Tālākā posmā, lai noskaidrotu, vai noliešanas izpalikšana iespaidos nolasījuma skaitlus, noliešana tika izdarīta pēc 4-5 dienām. Līknes rakstūrs šai posmā mainās mazā mērā. Nolietā ūdens daudzums ir tas pats (100 ccm). Pie paraugā 16 (zaļā līkne) izdarīta atkāpšanās. 9-tā dienā nolieti apm.300 ccm, bet 13-tā dienā apm.400 ccm. Abos gadījumos mamp. krita, bet ātri ieguva savu caurmēra vērtību. Eksperimentu nobeidza 18-tā dienā.

Nolietie kationus saturošie šķīdumi tika analizēti Z.B.P.I. laborātorijā. Rezultāti sakopoti 18.tabulā.

18.tabula.

Tips	Pa- rauga apz.	SiO ₂ mg	R ₂ O ₃ mg	CaO mg	MgO mg	Na ₂ O+ +K ₂ O mg	Apmaināmo katio- nu daudzums meqv/100 g sālā
1	16	17,5	9,6	123,9	24,2	32,0	63,0
2	41	6,8	4,8	82,6	4,8	4,2	31,5
	33	10,7	9,6	44,0	5,8	74,0	34,9

Pārrēķinot vien- un divvērtīgu kationu daudzumu meqv. uz 100 g sausa māla, iegūstam ļoti augstus apmaināmo kationu skaitlus: 63,0, 31,5 un 34,9. Pēc Nolla kaolinīta apmaināmo kationu daudzums sasniedz 10, vizlas veidīgie minerāli 13-21 un montmorillonīts pat 100 meqv/100 g, kādēļ varētu taisīt pārdrošu slēdzienu, ka Pulvernieku mālos varētu būt montmorillonītu grupas minerāli.

Elektrodialīzes un ķīmiskās analīzes rezultātu ievērtēšana ir grūta, jo elektrodialīze nesniedz norādījumus, ka elektrodialīzes celā iegūtie kationi ir tieši apmaināmie kationi. Ar zināmu drošību varētu pieņemt, ka apmaināmo kationu daudzums nevarētu būt lielāks par atrasto.

Tā kā elektrodialīze visiem trim paraugiem tika izveista vienādos apstākļos un pieņemot, ka analīzes rezultāti ir pareizi, var mēgināt izvērtēt gūtos skaitlus.

Stipri oglainu mālu (tips 1) augsts kationu daudzums atrod zināmu analogiju ar elektrodialīzes līknes raksturu pirmās 2 dienās. Mamp. skaits ir visaugstākais - sasniedz pat 100.

Ari alkāliju bagātais paraugs 33 atspoguļojas līknē otrās dienas maksimumā (70 mamp.). Bez tam šī līkne atšķiras no pārējām ar nedaudz augstākām nolasījumu vērtībām.

Beidzot šī parauga uzpūšanās 1300°C temp., kas nekādā ziņā nesaskan ar izskatā līdzīgiem a.t."4a" paraugiem, norāda uz augstāku kušņu saturu un minerāliem, kas atdod savu ūdeni $1100^{\circ}\text{-}1250^{\circ}\text{C}$ temperatūru posmā (vizla?). Abiem orgāniskas vielas bagātiem māliem raksturīgs augsts CaO saturs un relatīvi zemāks alkāliju saturs. So augsto CaO saturu varētu izskaidrot ar Ca-humatu klātbūtni.

Jāpāstrīpo, ka sacītais balstās uz nedrošu un skaitli-

ski pārāk maza eksperimentāla materiāla daudzuma.

Raksturojot elektrodialīzē pielietotu aparātu un techniku, jāsaka:

1. periodiska noliešana traucē viengabalainas līknes iegūšanu;
2. pielietojot stacionāru iekārtu ar nepārtrauktu un precīzi iereģulētu noliešanu - kationu un anionu izvadīšanu, eksperiments tiks pasargāts no individuālām klūdām un līkne tuvāk raksturos mēginājuma norises.

III. ATRADNES ĢEĀZE UN IZMANTOŠANAI DERĪGO MĀLU KRĀJUMI.

Līdz šim izdarītie pētījumi jāuzskata vēl par trūcīgiem, lai varētu ar lielu drošību runāt par apstākļiem, kādos veidojušies Pulvernieku atradnes nogulumi. Lauku darbos gūtais materiāls, paraugu mēchaniskā analīze un technologiskās īpašības liek domāt, ka baseina ūdens režims nogulsnēšanās laikā ir bijis ļoti mainīgs. To pierāda slāņu neregulārais kārtojums, sīku lēcu bagātība, mālu un smilts asie kontakti un stipri mainīga mālu kvalitāte. Jāpiemin, ka ūdens baseina dzīlākās, no strāvojumiem rāmākās vietās būs nogulsnējušās mālainās daļas un uzkrājušās orgāniskas vielas. Līdz ar strauju ūdens pieplūdu mu tika ienests rupjāks materiāls, kas varēja vai nu pārklāt mālaino un oglaino dulķi, to noskalot, vai ēri sajaukties ar to. Sādu domu apstiprina pelēka māla struktūra, kur smilšainās un mālainās frakcijas nekārtojas savā starpā, bet savijas un rada dzīslainu struktūru. Šo domu apstiprina mālu smalkuma analīzes:

1. Nogulumiem raksturīga bagātīgas smilšainas un putekļainas frakcijas.

2. Mālu un mālainas smilts granulometriskais sastāvs uzrāda ļoti lielas svārstības.

Analizējot lauku darbu materiālu, var novērot zināmu nogulsnētā materiāla mēchanisku diferenciāciju, ~~W~~ un ~~M~~ daļā pārsvarā smilšainie nogulumi; centrālā daļā koncentrējas ogles un oglaino mālu nogulumi. Vēl tālāk uz W retas oglainas kārtas un pelēkais māls. Atradnes veidošanās stadijā oglainos nogulumos radušās piritu konkrecijas, turpretī pelēkos mālos

piritu konkrēcijas atrodamas tikai oglainās starpkārtās un to tuvumā.

Jautājums, vai ūdens baseins, kurā notikusi nogulsnēšanās, ir bijis kāds meandrs, upes veca delta vai ezeram līdzīgs veidojums, paliek atklāts, jo urbumu skaits ir pārāk mazs.

Pie mālu krājumu aprēķināšanas nepēti vērā tikai izmantošanai derīgu a.t."2a" un "4a" māli.

Krājumu aprēķina nepieciešamie dati sakopoti 1.un 2.plānā.

1.plānā atzīmēts pie katras urbuma dzīlums, sēgkārtas kopbiezums līdz izmantojamam mālu slāņim un izmantojamā māla slāņa kopbiezums.

2.plānā parādīts katrā urbūmā sastopamo nogulumu procentuālais saturs no visa urbuma kopdzīluma, atskaitot kvarķārto sēgkārtu.

Atradnes ~~N~~ daļā stipri pārsvarā smilšainie nogulumi, centrālā daļā oglaini un a.t."2"- "2a" māli. ~~N~~ daļā krasī norobežojušies a.t."4"- "4a" māli. Atradnes ~~N~~ daļa, biezas sēgkārtas un derīgu mālu trūkuma dēļ, no aprēķina izslēgta.

Atradnes centrālā daļā a.t."2a" māli sastopami, pa liekākai daļai, plānu slāņu veidā, un tikai urb.168 mālu slāņa kopbiezums ir lielāks. Mālu slāņa kopbiezums šai vietā svārstās no 0,25 (urb.54) - 5,55 m (urb.168). Pārējos urbūmos mālu slāņa kopbiezums svārstās no 1,2 - 2,4 m. Nevienādu slāņu kopbiezuma dēļ krājumi aprēķināti, tuvināti pielietojot vidējo aritmetisko. a.t."2a" māli aizņem laukumu A.

Laukuma A kopplatība (skat.l.plānā).... 0,7 ha,
māla vidējais biezums 1,6 m,
mālu krājumi 11.000 m³.

Atradnes W daļā sastopamie a.t."4a" māli iegūti nelielu laukumu (l.plānā laukums B), kas, spriežot pēc kalnenieku plavas urbumiem, liek domāt, ka minētie māli var iegūt uz W daudz plašāku laukumu.

Laukuma B kopplatība 0,4 ha,
vidējais māla slāņa kopbiezums ... 1,8 m,
krājumi 7000 m³.

Kas attiecas uz mālu izmantošanu, jāsaka, ka izmantošanai visizdevīgāko stāvokli iegūti pelēkie a.t."4a" māli, kas uzrāda arī vislabākās technologiskās īpašības. Seit virskārta nepārsniedz 3,5 m. Ūdens apstākļi labvēlīgāki nekā centrālā daļā. Lētišas līmenis ir apm.4-5 m zemāks par mazo terasi, kas pielauj ūdens novadīšanu.

a.t."4a" māli viegli atšķirami no oglainiem nogulumiem, kas nedrīkst piejaukties pelēkam mālam, jo pazemina to technologiskās īpašības.

a.t."2a" mālu izmantošanu stipri apgrūtina piritu saturošie ogles, oglaina māla un smilts starpkārtas.

IV. SLĒDZIENI.

1. Pulvernieku atradne atrodas apm. 2 km uz š no Nīkrāces centra Lētišas upes ielejā iepretī mežsarga Cakstes un Pulvernieku mājām (skat. top. karti 1:75.000 1p.12).
2. Pulvernieku melno mālu atradnē ir nogulsnēti oglaini melni, pelēki māli, smilts un brūnogle. Atradnes uzbūve stipri sarežģīta.
3. Mālu technologiskā pārbaude rāda, ka izmantošanai piemēroti:
 - a) trekns, pelēki melns māls (a.t."2a"). uzpūšanās deformācijas t° 1300°C , SK kušanas t° - 1435° - 1520°C .
 - b) pelēks smilšains māls (a.t."4a"), uzpūš.deformāc. t° 1430°C SK kušanas t° 1580° - 1650°C .
4. Pelēks smilšains māls der pusskābu ugunturīgu izstrādājumu pagatavošanai.
5. Līdz šim uzurbto pelēki melno mālu krājumi līdzinas 11.000m^3 , bet pelēka smilšaina māla krājumi ir apm. 7000 m^3 .
6. Neizdevīgu pievadceļu un atradnes sarežģītās uzbūves dēļ, māla izmantošana pašreizējos apstākļos saistīta ar lielām grūtībām.
7. Tā kā līdz šim izdarīto geologisko urbumu apjoms nedod pārskatu par atradnes geologiju un genēzi un no otras puses ir norādījumi, ka pelēko mālu krājumi var būt stipri lielāki, kam būtu liela praktiska nozīme, urbšanas darbi jāturpina.

V. LITERĀTŪRA.

- F.Behrend u.G. Berg 1927. Chemische Geologie.
- A.Borisjak (Борисяк А.) 1934. Курс исторической геологии.
- E.Blanck 1929. Handbuch der Bodenlehre.
- K.Bērziņš 1939. Pārskats par 1939.gada vasarā izdarītiem brūnogļu un melnā māla pētījumiem Pulvernieku rājonā Nīkrāces pag.
- A.Casagrande 1934. Die Aräometer - Methode zur Bestimmung der Kornverteilung von Böden und anderen Materialien.
- K.Endell 1942. Berichte der Deutsche Keramische Gesellschaft. Band 23, Heft 3.
- J.Eiduks 1937. Latvijas zeme, daba un tauta.
- W.Eitel 1941. Physikalische Chemie der Silikate.
- K.Grewingk 1861. Geologie von Liv- und Kurland. Aus dem Archiv für Naturkunde Liv-, Est- und Kurlands, erster Serie Bd.11. Dorpat.
- U.Hoffmann 1942. Neues aus der Chemie des Tons. Die Chemie Nr.37/38.
- E.Kraus 1928. Tertiär und Quartär des Ostbaltikums, II Teil.
- A.H.Mazarovičs (А.Х.Мазарович) 1937. Историческая геология.
- W.Noll 1938. Fortschritte in der Erkenntnis der Tonminerale. Berichte der Deutsche Keramische Gesellschaft Band 19, Heft 5.
- РН Ізковіч (И.Н.Изкович) Огнеупоры. Справочник по оgneупорной промышленности. Том 1. 1937.
- A.V.Pustovalov (А.В.Пустовалов) 1940.Петрография о садочных пород. Часть 1.,2.
- S.T.Puliezo (С.Т.Пулиезо) 1940. Технология фарфоро-фаянсового производства.
- Perevalov (Перевалов) 1936. Производство оgneупорных изделий.
- G.Rais (Г.Раис) 1932. Глины.
- S.K.Scupin 1928. Ostbaltikum I Teil.
- V.Zāns 1939. Latvijas zemes bagātību pētījumi.

AIZPUTES ^{apriņķi}, NIKRĀCES ^{pagasta}
PULVERNIEKU rajona, melna mālu atradnes
—plāns—



2. AIZDUTES
PULVERNIEKU
—plāns

apriņķa, NIKRĀCES
pagasta
rajona, melno mālu eldzinies

LĒTISĀ →

MĒRQS 1:1000



ĢRIEZUMS I.

PUVĒRNIĶU ATRĀDNĒ

LETIŠAS UPES KREISĀ KRASTĀ

HORIZONTĀLĀS 1:250

MĒROJI: VERTIKĀLĀS 1:50.

W.

Upb. N°151

49.00

46.00

47.00

46.00

65.00

44.00

63.00

42.00

Upb. N°152

49.20

Upb. N°166

49.28

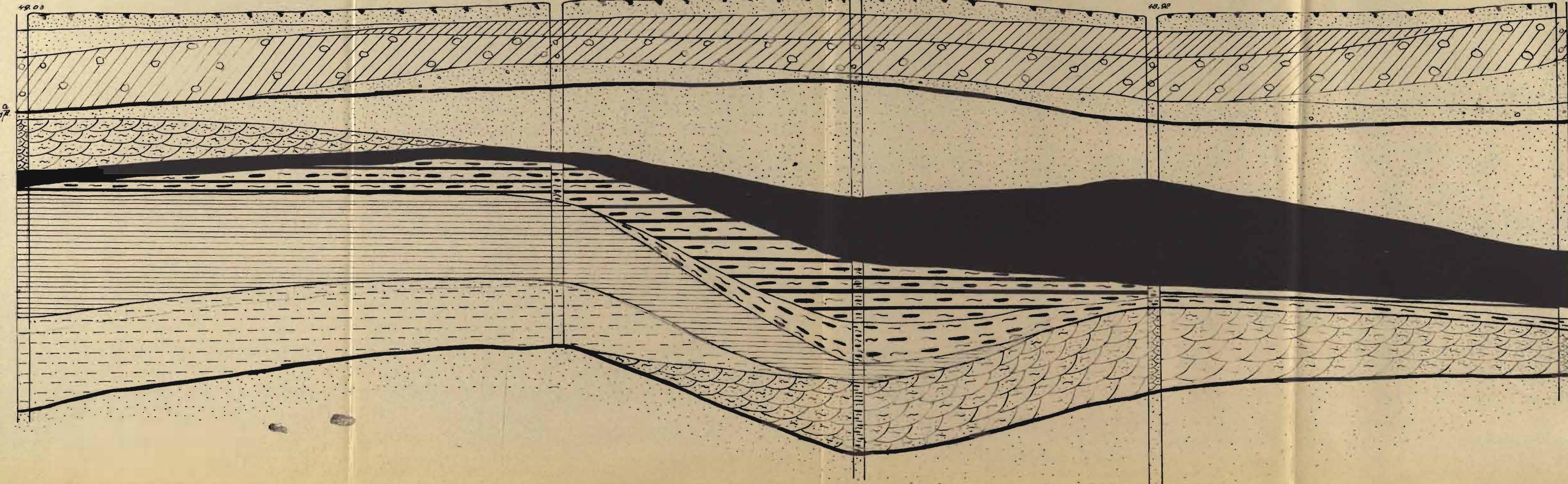
Upb. N°153

48.92

E.

Upb. N°154

49.18



Geol. E. Rinkš.

ĢRIEZUMS 2.
PULVĒRNIEKU ATRADNE
LETIŠAS UPES KREISĀ KRASTĀ

N.

urb. N° 151
H 49,03

49.00

HORIZONTALAIS 1:250
MĒROJI: VERTIKALAIS 1:50

urb. N° 105
H 49,84

48.00

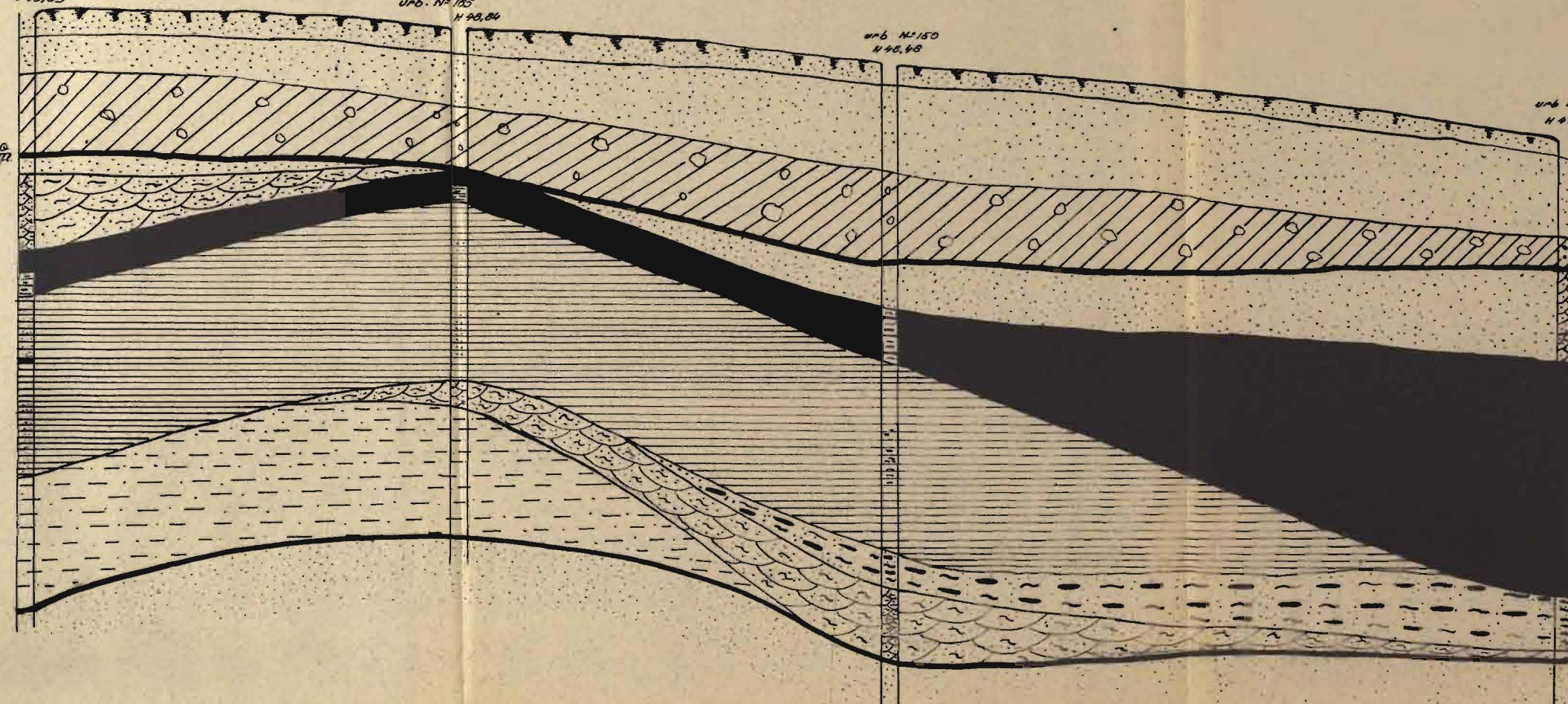
urb. N° 150
H 48,48

47.00

S.

urb. N° 161
H 47,60

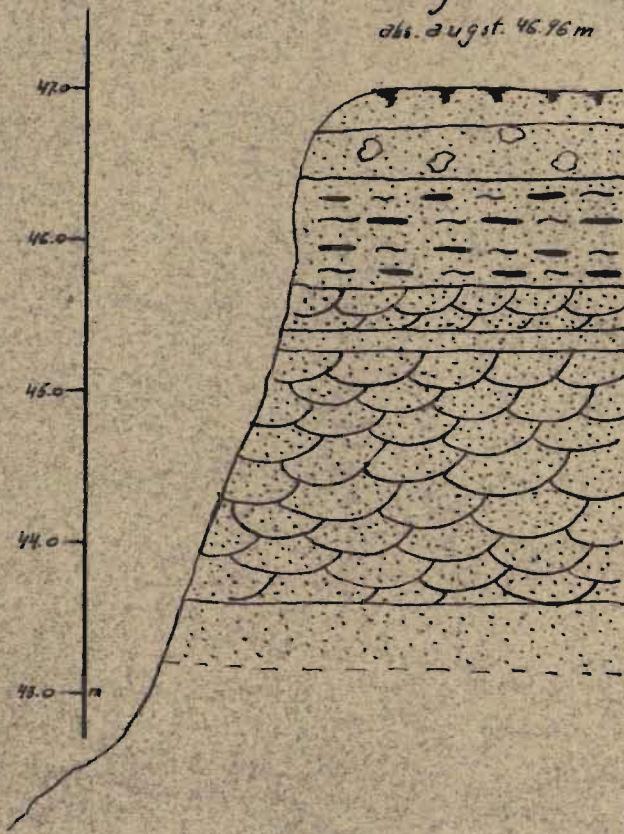
46.00



Geol. E. Rīnās.

Šurfs 1.

ols. augst. 46.96m



Augsna

Dzeltena rupja smilts ar akmeniem

pel. melns māls ar smilts iestēg.

Pel. melna oglaina un mālaina smilts.
Rūsgana smilts.

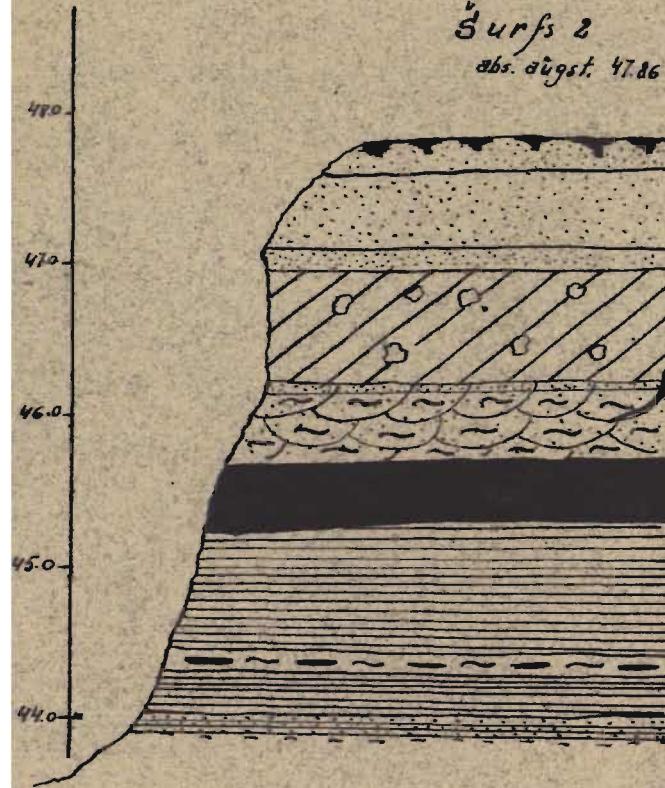
Pel. melna oglaina un mālaina smilts.

Pelekā rūsganī stripota smilts.

Mērogs 1:50

Geo. E. Rinkes

Surfs 2
abs. augst. 47.86 m



Augsna.

Dzeltēna videji rupja smilts.
Gaiši dzeltēna smalka smilts.

Armendains morenmāls.

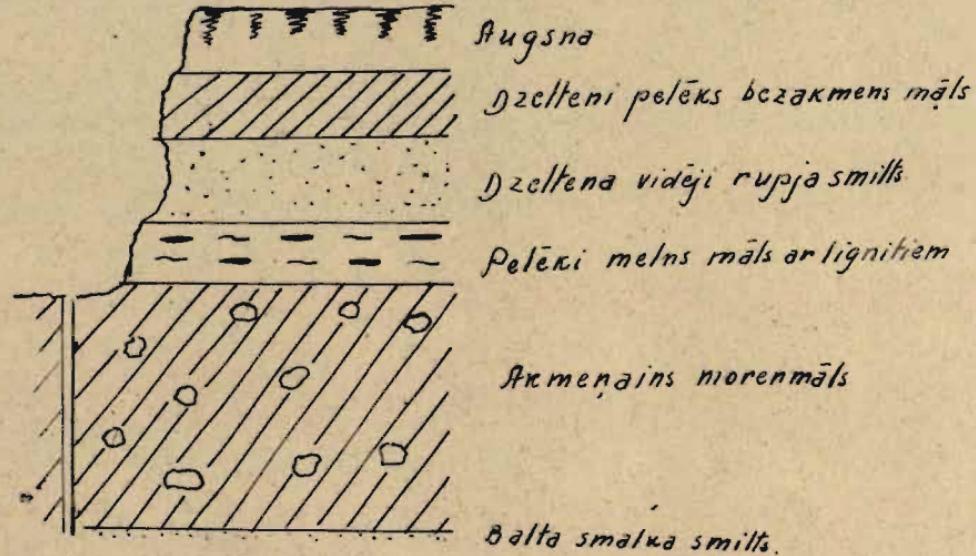
Pelēks māls ar smilts un oglos iestēg

Ogle.

Pelēks māls ar smilts un oglos iestēg

Pelēks māls ar lignitiem.
Pelēks māls ar smilts iestēg,
gaiši pelēks māls ar smilts iestēg.

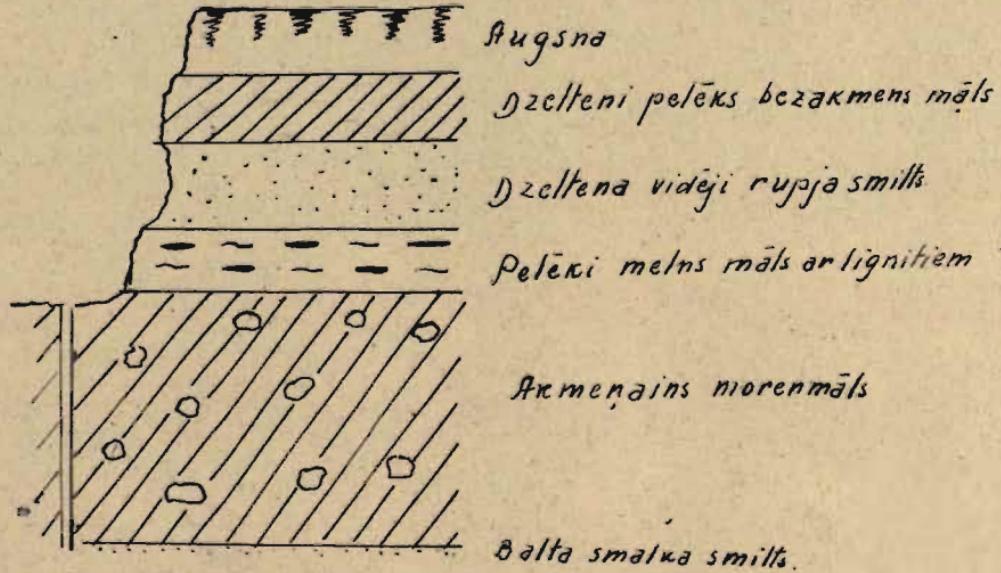
Surfs 3.
abs. augst. 47.80 m



Geol. E. Rūne

Mērogs 1:50

Šurfs 3.
abs. augst. 4720 m



Geol. E. Rūnys

Mērogs 1:50

Urb. 146

abs. augst. 58,39 m.

Dzīsums m	slāņa biez. mm	Anal. par. N ₂	Urbuma griezums	Raksturojums	Tehn. tips.
0.30	0.30				
0.80	0.50				
1	0.80				
2	4.10			Sarkanis brūns morenmāls.	
3					
4					
5	5.0				
6	1.05				
6.2	0.45				
7	0.55				
7.5	0.20				
8	0.60				
8.5	0.20				
9	0.20				
9.5	0.30				
10	0.14				
11	0.18				
12	0.30				
13	0.10				

Dzīfums m	Stāja biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezuma.	Raksturojums	Tips.
0.30	0.30			Augsna	
1	1.55			Granīts.	
2	1.16			Sarkanī brūns morenīmāls.	
3	0.27			Dzeltena vidēji rupjā smilts. Pel. melna smalkā smilts.	
3.74	0.35			Melna mālaina smilts ar māla iestēgi.	3a
4	1.33			Melns oglains māls.	1
5	0.59			Ogle.	
6	0.48			Melns oglains māls.	1
7	0.22			Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
8	0.60			Melna mālaina smilts.	3
9	0.26			Pel. melna smalkā smilts.	
10	1.07				

Urb 148

abs. augst. 4801 m

Dzīlumu m	stāja biez. m	Anal. par Nr.	Urbuma grīzums.	Raksturojums	Tips
025	025			Augsna.	
1	1.65			Dzeltena smalka smilts.	
2	90				
3	40	0.50		Grants.	
	40	0.20		Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
50	0.10			Pel. melna smalka smilts.	2b
70	0.15			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3a
85	0.05			Melna mālaina smilts.	3b
90	0.30			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3
20	0.15			Pel. melna smalka smilts.	
35	0.45			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3a
4	80	0.40		Pel. melna smalka smilts.	
	20			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3
	50	0.60			3b
5	80			Pel. melna smalka smilts.	
6	120				
7	0.00				

Kirogs 1:50

Geol. E. Rinkis.

Urb. 149

abs. augst. 48.33 m

Dzījums m	Slāņa biez. m	Anal. par Nr.	Urbuma griezums.	Raksturojums.	Tips.
0.25	0.85			Augsna. Dzelteni pelēka, rūsgāna smilts.	
0.65				Grants.	
1					
2	60				
3	1.91			Ogle	
4	0.42			Melns ogtais māls.	1
4.93				Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
25					
5	1.44				1
15					
37				Pel. melna smalka smilts.	
6	1.36				
72					

Mērogs 1:60

Geol. ERINAS.

Urb. 150

265. august. 48.48 m.

Dzīlums m	Sākuma biez. m	Anal. nr. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums.	Tiekm. Tipis
0.25	0.25			Augsne.	
1	1.10			Dzelteni pelēka rūsgana smilts.	
2	0.89			Grants.	
3	0.52			Acmenains morenmāls.	
4	0.68			Pel. melna smalka smilts.	
5	0.76			Melns oglaiks māls.	1
6	0.67			Pelēks māls ar smilts iestēg.	40
7	0.58			Pel. melns māls ar lignitiem.	40
8	0.31			Pelēks māls ar smilts iestēg.	20
9	0.42			Pelēka mālarina smilts.	4
10	0.61			Melna mālarina smilts ar māla iestēg. ogle	32
11	0.28			Melna mālarina smilts ar māla iestēg.	33
12	0.46			Melna mālarina smilts.	3
13	0.60			Pel. melna smalka smilts.	

Urb. 131

265. august. 4803 m.

Dzīlums m	Stāv. m	Brak. nr.	Urbuma griezums.	Raksturojums.	Tādm. Jīps
0.30	0.30			Augsna. Dzeltena smalkas milts.	
0.73	0.43				
1	0.97			akmenīgais morenmāls.	
2	0.12			Pel. melna smalkas milts.	
	0.93			Melna mālaīna smilts ļr māla iestēg.	3a
3	0.25			Ogle. Helns oglainis māls.	
00	0.20			Pel. māls ļr smilts iestēg.	1
20	0.25				
45	0.60			gaisī pel. māls ļr smilts iestēg.	
4	0.40			Pel. māls ļr smilts iestēg.	4a
45					
5	0.92			gaisī pel. māls ļr smilts iestēg.	
37					
6	1.65			Pel. mālaīna smilts.	4
7					
80	0.24			Pel. smaled smilts.	
24					

Mērogs 1:50

Geol. E. Rintse

Urb. 152
abs. augst. 4920 m

Dzīfums m	Stāna biez. m	Anal. par. Nº	Urbumā grīzums	Raksturojums	Piedzī. Tipi.
1	0.30	030			
	0.31	031			
	0.61	061			
1	0.49			Augsna. Dzelteni pelēks bez skāmens māls.	
	10				
2	0.40	50		Armenains moren māls.	
				Grants.	
3	1.02	102		Melns mālaīna smilts.	3
3	0.52	52		Ogle	
	0.69	69		Pel. melns māls ar lignitiem	2
	0.31	031		Melns ogjains māls.	1
	0.27	027		Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
4	0.54	99		garši pelēks māls ar smilts iestāgēm.	
	0.31	031		Pel. māls ar smilts iestāgēm.	4a
	0.55	30		garši pelēks māls ar smilts iestāgēm.	
5	0.85	85		Pelekā smalka smilts.	4
6	1.25				
	10				

Urb. 153.

abs. augst. 48,92 m

Dzījums m	stāja biez m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums	Tālīz. īps.
0.30					
0.30	0.30				
0.43					
0.73					
1	0.77				
50					
2	0.40				
71/2 90					
0.96					
86					
4	1.04				
5	0.58				1
20	0.26				33
0.55					38
75					
6	1.20	14 vid.			38
55		15			
80	0.25				
7	1.08				3
85					
8	0.67				
52					

Urb. 154

abs. augst. 48,18 m

gjījums m	slāņa biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma grīzums.	Raksturojums	Techn. Tipi
1	0.30			Buggad.	
1	0.76			Dzellēni petēka rupja smilts.	
1	0.6			Grants.	
2	0.74			Pel. melna smalkas smilts.	
2	0.80				
2	0.15				
3	1.60				
4	0.55			Melna mālaina smilts	3
4	0.5			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3a
4	0.45			Melns oglains māls.	1
5	0.65			Ogle.	
5	1.0			Melns oglains māls.	
4	0.30				1
6	0.25				2a
6	0.57	188		Pel. melns māls ar lignitiem.	3a
6	0.34			Melna mālainas smilts.	3
7	0.44			Pel. melna smalkas smilts.	
7	1.0				

Dzījums m	slāņa biez m	Anal. par Nº	Urbuma griezums	Raksturojums	Tecdm. Tipis
	0.60			Augsna.	
1	0.60				
2	0.74			Sarkanī brūns moren māls.	
3	35				
3	1.28			Ogle. Melns oglains māls	1
3	0.50	16			1
4	2.5				
4	1.49			Ogle.	-
5	7.4				
5	4.8			Pel. melns māls ar smilts un ogles iestēg	
6	1.58	17			2
32	32				

Mērogs 1:50

Geol. E.Rūnes

Urb. 156

abs. augst. 54,05m

Dzījums m	Slānī biez m	Anal. par Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums	Tēdm. Tipi.
0.30	0.30			Augsna Grants.	
0.40	0.10			Dzeltena smalka smilts.	
1	0.88				
2	2.8			Sarkanī brūns vēlāk pelēcīgs morenmāls.	
3	4.97				
4					
5					
6					
7	7.25			Melna māla/pa smilts ar māla iestēg.	3a
8	0.57				
9	0.33			Pel. melna smalka smilts.	
10	0.25			Melna māla/pa smilts.	3
11	0.35			Melns ogfains māls.	1
12	0.57			Ogle.	
13	3.2			Melns ogfains māls	1
14	0.53				
15	0.28			Pel. melna smalka smilts.	
16	0.51			Melna māla/pa smilts ar māla iestēg.	3a
17	6.4				
18	0.79			Pel. melna smalka smilts.	
19	4.3				
				Meross 1:50	Geo...

Ozilums m	Stāja griez. m	Ainal. par. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums.	Tekstn. Tēps.
	0.50			Augsna.	
1	0.50			Sarkanī brūns morenmāls.	
2	90			Pelēcīgs morenmāls.	
3	125			Melna mālaina smills ar māla iestēg.	3
4	145			Melns oglaiks māls	32
5	60	0.35		Pel. melns māls ar smills un ogles iestēg.	1
	95	19 vid.		Melna mālaina smills ar māla iestēg.	22
	0.65			Melna mālaina smills.	33
6	60	0.20		Melna mālaina smills ar māla iestēg.	34
	80	0.35		Pel. melns māls ar smills un ogles iestēg.	35
	15	0.45		Melna mālaina smills.	22
7	60	0.65		Pel. melns māls ar smills un ogles iestēg.	36
	25	20		Pel. melna smalka smills.	2
	35	0.10			

Urb. 158

abs. augst 58,30 m

Dzījums m	Slāņa biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums	Tēlm. Tipi.
0.40				Augsna.	
0.40				Dzeltēni pelēks bezāmens māls.	
0.56				Dzeltēna smalka smilts.	
0.96					
0.26	0.30				
1.12				Grants.	
3.7					
3.55				Sarkanī brūns, vēlāk pelēcīgs morenmāls.	
0.67					
0.67				Pel. melna smalka smilts.	
0.52				Melna mālaīna smilts.	3
0.44				Pel. melna smalka smilts.	
0.26				Melna mālaīna smilts ar māla iestēgiem.	3a
0.26				Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
0.56				Melns ogfains māls.	1
0.27				Pel. melns māls ar lignitiem.	2d
0.35				Pel. melns māls ar smilts un ogles iestēgiem.	2
0.95				Pel. melna smalka smilts	
0.10	0.10			Pel. melns māls ar lignitiem.	
0.50				Pel. melna smalka smilts.	
7.0					

Urb. 159
abs. augst. 5398 m

Dzījums m	slāņa biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma gricums	Raksturojums	Tekn. Tips
	0.40			Augsna.	
0.40	0.68			Dzelteni pelēks bez armens māls	
1	0.2				
2	1.27			Grants ar ofiem.	
2.9					
3				Pelecīgs morenmāls.	
4	2.86				
5	0.15			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3
5	0.37			Melna smalka smilts.	
6	0.02				
6	0.60			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3
7	0.26			Melna mālaina smilts.	3
7	0.30				3
8	3.61			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3
9					
10					
37	0.08			Pel. melna smalka smilts.	
48					

Geol.

Mērogs 1:50

Urb. 160

26s. augst. 46, 68

Dzījums m	Slāna biez m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums.	Tekn. Tipi.
	0.32			Augsna.	
1	0.68			Ākmenīgais morenmāls.	
	0.42			Pelēka smalka smilts.	
2	0.35			Pel. melna smalka smilts.	3
	0.15			Ogle	1
	0.11				
	1.13	27		Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
3	0.18			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
	0.42	25			3a
	0.40	26		Melna mālaina smilts.	
4	0.00			Pel. melna smalka smilts.	3a
	0.56				3
5	0.89			Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
	0.45	24			
6	0.45			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	3a
	0.80			Pel. melna smalka smilts.	
7	—				

Mērogs 1:50

Ged. E. Rinn

Urb. 161

abs. augst. 47,60 m

Dzīlumi m.	Stāja biez m.	Anal. par Nr.	Urbuma griezums.	Rāksturojums	Tekm. lags
020	0.20			Augsna	
1	0.85			Dzelteni pelēka smilts.	
05	0.51			Acmenains moren māls	
2	0.59			Melna mālaina smilts.	
15	0.20			Melna smalka smilts.	
35	0.35			Melna mālaina smilts.	
3					
4	2.70			Ogle.	
5					
6	0.75			Melna mālaina smilts ar māla iestāg.	3d
15	0.20	29vid.			3d
35					3d
7	1.40	23		Pel. melna smalka smilts.	
75	--				

Mērogs 1:60

Geol. E.Riūks

Urb 162

abs. augst. 4774 m.

Dzīlums m	Slāņa ties m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums	Tekst. Tips.
				Purvaina augsna.	
1	1.20			Grants ar oļiem. Melna mālaina smilts ar māla iestēg. Pel. brūna smalka smilts. Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
2	0.61			Pel. brūna smalka smilts.	
3	0.17			Pelēks līdz brūni pelēks māls ar smilts iestēg.	
4	1.80				
5	1.30			Pelēki brūna mālaina smilts.	
6	0.40			Pel. brūna smalka smilts.	

Mērogs 1:50

Geol. E. Rinn

Gzīlums m.	Stāja biez. m.	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums.	Raksturojums.	Geol. tipis.
	0.30			Purvaina augsna.	
1	0.30	0.75	0.0	Grants ar oļiem. ogles nēna smalka smilts.	
	0.55	0.10		Ogle.	
2	0.20	0.70		Pelēka mālošina smilts.	
	0.90	1.10			
3	0.00	0.15	0.0	Pelēks māls ar smilts iestēgumum.	
	1.5				
4	2.0	1.05		Pelēka smalka smilts.	

Urb. 164
abs. augst. 48.69 m.

Dzījums m	Slāna biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma griezums.	Raksturojums	Tecm. Tīps.
	0.90			Purvaina augsta.	
1	90				
2	1.65			Grants ar ofiem	
3	45				
4	0.95			Pel. melna smilts jaunta ar grants.	
5	40	0.10		Pelēka smalka smilts.	
6	2.00			Pelēks māls ar smilts iestēg.	
7	50				
8	0.60			Pelēkā mālaina smilts.	
9	10				

Mērogs 1:50

Geol. E. Rink

Upb. 165
abs. augst. 48,84 m.

Dzīlums m.	slānā biez. m.	Anal. par Nr.	urbuma griezums	Raksturojums.	režīm. Tipi.
030	0.30			Augsna	
1 90	0.60			Dzeltena smalka smilts.	
2 60	0.70			Armenains morenmāls	
2 75	0.15			Ogle.	
2 00	0.25			Melns ogtais māls.	
2 40	0.40			Pelēks māls ar smilts iestēgiem.	
3 25	1.35			Gaisī pelēks māls ar smilts iestēgi.	43
4 75	0.5			Pelēks māls ar smilts iestēgi.	
4 40	0.35	32 Vid.		Melna mālaina smilts ar māla iestēgi.	3d
5 1.65	33			Pelēka mālaina smilts.	4g
6 00	0.30			Pelēkā smalka smilts.	4

Dzīlums m	slānā biez. m.	Anal. par N°	Urbuma grizezums	Raksturojums	Tudom. Tīps.
0.30	0.30			Augsna	
0.42				Dzelteni pelēks bez akmens māls.	
0.72					
1	0.63			Armenains morenmāls	
2	35 %	0.15		Grants.	
3	50				
4	2.00			Pel. melna smalka smilts.	
5	50				
6	1.25			Ogle.	
7	75				
8	1.05				
9	35				
10	80				
11	35				
12	50				
13	34 vid.				
14	2.25				
15	50				
16	34				
17	50				
18	0.5				
19	0.45				
20	50				
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					
41					
42					
43					
44					
45					
46					
47					
48					
49					
50					
51					
52					
53					
54					
55					
56					
57					
58					
59					
60					
61					
62					
63					
64					
65					
66					
67					
68					
69					
70					
71					
72					
73					
74					
75					
76					
77					
78					
79					
80					
81					
82					
83					
84					
85					
86					
87					
88					
89					
90					
91					
92					
93					
94					
95					
96					
97					
98					
99					
100					
101					
102					
103					
104					
105					
106					
107					
108					
109					
110					
111					
112					
113					
114					
115					
116					
117					
118					
119					
120					
121					
122					
123					
124					
125					
126					
127					
128					
129					
130					
131					
132					
133					
134					
135					
136					
137					
138					
139					
140					
141					
142					
143					
144					
145					
146					
147					
148					
149					
150					
151					
152					
153					
154					
155					
156					
157					
158					
159					
160					
161					
162					
163					
164					
165					
166					
167					
168					
169					
170					
171					
172					
173					
174					
175					
176					
177					
178					
179					
180					
181					
182					
183					
184					
185					
186					
187					
188					
189					
190					
191					
192					
193					
194					
195					
196					
197					
198					
199					
200					
201					
202					
203					
204					
205					
206					
207					
208					
209					
210					
211					
212					
213					
214					
215					
216					
217					
218					
219					
220					
221					
222					
223					
224					
225					
226					
227					
228					
229					
230					
231					
232					
233					
234					
235					
236					
237					
238					
239					
240					
241					
242					
243					
244					
245					
246					
247					
248					
249					
250					
251					
252					
253					
254					
255					
256					
257					
258					
259					
260					
261					
262					
263					
264					
265					
266					
267					
268					
269					
270					
271					
272					
273					
274					
275					
276					
277					
278					
279					
280					
281					
282					
283					
284					
285					
286					
287					
288					
289					
290					
291					
292					
293					
294					
295					
296					
297					
298					
299					
300					
301					
302					
303					
304					
305					
306					
307					
308					
309					
310					
311					
312					
313					
314					
315					
316					
317					
318					
319					
320					
321					
322					
323					
324					
325					
326					
327					
328					
329					
330					
331					
332					
333					
334					
335					
336					
337					
338					
339					
340					
341					
342					
343					
344					
345					
346					
347					
348					
349					
350					
351					
352					
353					
354					
355					
356					
357					
358					
359					
360					
361					
362					
363					
364					
365					
366					
367					
368					
369					

Urb 167

abs. augst. 4817 m.

Dzījums m	slāņa biez. m	Anal. par. Nr.	Urbuma grīzums	Raksturojums	Tālum. Tips.
025	0.25			Augsna.	
1	1.35			Dzeltena smalka smilts.	
60					
2	0.58			Grants ar ofiem.	
18	0.47			Ogle.	
37	0.20			Melns ogfains māls	1
37	0.30			Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
15	0.30			Pel. melns māls ar smilts un ogles iestēg.	2
45	0.60	37 uid.		Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
4	0.5			Ogle.	
25	0.20			Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
35	0.10			Melna mālaina smilts.	3
60	0.25			Melna mālaina smilts ar lignitiem.	3a
85	0.25			Pel. melna smalka smilts.	
5	0.40			Pel. melns māls ar lignitiem.	1
25	0.75			Pel. melna smalka smilts.	2a
6	0.00				3
70	0.70				

Dzīlum. m.	Stānīg. biez. m.	Anal. par. N°	Urbuma griezums	Raksturojums	Tekm. Tips
c.25	0.25			Augsna	
	0.50			Dzeltena smalka smilts.	
0.75					
1	0.80			Peleka smilts ar ofiem.	
2	0.10 0.15	55 65 80		Ogle. Melns oglains māls.	1
	1.20	40		Ogle.	
3	0.00			Pel. melns māls ar lignitiem.	2a
4	0.75	39			
5	3.55	42 vid.		Pel. melns māls ar smilts un ogles iestāg.	2
6					
7					
8	0.55			Melna mālaina smilts.	3
9	1.25	41		Pel. melns māls ar smilts un ogles iestāg.	2
10	0.40			Melna mālaina smilts.	3
50				Nērogs 1:50	--

Urb. 169

abs. augst. 44.56

Dzilums m.	Stāna biez. m.	Anal. pār Nr.	Urbuma griezums	Raksturojums	Tips.
1 030	0.30			Augsna.	
1 00	0.70			Dzeltena smilts ar ofiem.	
2 95	0.95			Peleki melna smilts.	
3 90	0.95			Peleki melna grants.	
4 20	1.30			Dzeltena smalka smilts.	
5 80	0.60			Balta smalka smilts.	

Mērogs 1:50

Geol. ERĀNN

Urb. 170
26. augs. 47,26 m

Dzījums m	Slānī biez m	Anal. par Nr.	Urbuma grīzums.	Raksturojums	Tekm. līps
1	0.70			Purvainā augsna.	
2	1.20			Skmenīains morenmāls.	
3	0.50			Pel. smilts ar ofiem.	
4	0.00			Melns oglaīns māls.	
5	0.60			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
6	0.00				
7	0.40	43 vid.		Melna mālaina smilts.	
8	0.10			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
9	0.20			Pel. melna smilts.	
10	0.35			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
11	0.10			Pesēks māls ar smilts iestēg.	
12	0.50			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
13	0.25			Pel. melns māls ar lignitiem.	
14	0.25			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
15	0.20			Melna mālaina smilts.	
16	0.20			Melna mālaina smilts ar māla iestēg.	
17	0.10			Melna mālaina smilts.	
18	0.15			Pel. mālaina smilts.	
19	2.00			Balta karbonatus saturoja mālaina smilts	
20	1.00				